

De Vlieger

Vereniging van oud leden van het College van Advies
van de Drienerlose Studenten Triathlon Vereniging Aloha

De Palmboom S T V l o h a

1994

2009

Proef nu een Chocodel !

Een heerlijk versgebakken frikadel
met een laagje zachte chocolade.

Het beste van 2 werelden
Zoals u van DuoLever gewend bent

Inhoudsopgave

Introductie van het lustrum	2
Programma lustrum week	4
Een voorwoord van.. ..de lustrumcommissie.	6
Een voorwoord van.. ..het Aloha-bestuur.	7
Een voorwoord van.. ..rector Ed Brinksmā.	8
Een voorwoord van.. ..voorzitter Wim Boomkamp.	9
Een voorwoord van.. ..erelid Martin Bos.	10
Een voorwoord van.. ..mayor William P. Kenoy	12
Een voorwoord van.. ..topper Heleen bij de Vaate.	14
Commissieoverzicht 2004-2009	16
In retrospectief: het jaar 2004/2005	19
In retrospectief: het jaar 2005/2006	20
In retrospectief: het jaar 2006/2007	22
In retrospectief: het jaar 2007/2008	25
In retrospectief: het jaar 2008/2009	27
Een blik achterom van.... de Stichting UT-Triathlon	29
Een blik achterom van.... de Technische Commissie	32
Een blik achterom van.... de Parc Fermé	34
Een blik achterom van.... De Kokosnoot redactie	36
Een blik achterom van.... oud- leden cluppie Mahalo	38
intermezzo: Mon Monsieur de fer	40
Met dank aan ... zwemtrainer Patrick Hoeksma	42
Met dank aan ... fietstrainer Meindert Barelds	44
Met dank aan ... looptrainer Janwillem Meurs	45
Gefelicteerd zussie! ..met de groeten uit Groningen	46
Gefelicteerd zussie! ..met de groeten uit Maastricht	47
Gefelicteerd zussie! ..met de groeten uit Nijmegen	48
Liederen ter verheerlijking der vereniging	49
Uit de krant geknipt.....	50
Aloha's beste presataties op de kwart	54
En tot besluit...bedankt!	56

WHISK(E)Y EN GENEVERLOKAAL

STADSGRAVENSTRAAT 19 ENSCHEDE

WHISK(E)Y EN GENEVERLOKAAL

STADSGRAVENSTRAAT 19 ENSCHEDE

Introductie van het lustrum

..over het nut van bikini's

Fijn dat u deze Palmboom opengeslagen heeft! Dit lustrumboek, alweer de derde editie, staat boordevol met verhalen en anekdotes over 5 jaar DSTV Aloha en zal zeker uw behoefte naar verenigingshistorie bevredigen. Alvorens uit te weiden over de genoegens en geneugten van dit volgeschreven magazine 1.3 én de georganiseerde lustrumweek wil de Luco echter graag nog even oren over zaken van minder materiele aard.

In de komende alinea's willen we u namelijk graag iets bij brengen over het begrip essentie en het belang van deze term voor triatleten en (oud)leden van DSTV Aloha in het bijzonder. Aanleiding hiervoor is een regel die ik van de zomer las in de Volkskrant:

Statistieken zijn als bikini's. Ze zijn leuk om te zien, maar ze verhullen de essentie.

Op de bikini's zal ik later terugkomen, maar laten we eerst de begrippen *essentie* en *statistieken* onder de loep nemen. Want wat is eigenlijk de essentie van het beoefenen van de triatlonsport? Minder bedreven stukjesschrijvers vinden een dergelijke vraagstelling vaak aanleiding tot raadpleging van een woordenboek of encyclopedie. Dit zou echter ronduit ongepast voor een begrip als essentie. Waarom zouden we onze toevlucht nemen tot het klassiek determineren van een woord als we eigenlijk op zoek zijn naar de achterliggende romantische vorm en kwaliteit achter het begrip? Laten we het begrip daarom eens representeren aan de hand van een (zeer) korte chronologie.

"Pakweg 15 jaar geleden komt een stel vrienden bij elkaar. Ze hebben wederom een succesvolle triathlon georganiseerd en denken dat er wel een markt is voor een vereniging van multi-duursporters. Zo gezegd, zo gedaan. De vereniging trekt bekijks en studenten worden massaal lid. Zeker na een paar aanloopjaren groeit de vereniging onstuimig en het gerucht gaat dat zelfs de rector lid van de vereniging wil worden, en hoe typisch, hij wordt het honderdste lid. Statistieken in de Palmboom II gaan over de top .. Aloha leeft!

Als de vereniging in haar puberjaren is begint zij een beetje te bokken. Ledenaantallen dalen, de Kokosnoot wordt dunner en dunner en het aantal actieve leden kleiner en kleiner.....en statistieken worden maar niet meer gemaakt en vooral niet gepubliceerd in de Palmboom III. "

Jan Manenschijn: Toetje? Ijs of slagroom?"

Roland: tijd dat de WW wordt overgemaakt, kan ik eindelijk die tijdritfiets kopen

Is hiermee het derde lustrum er eentje om wellicht te behandelen als de tekst op de bieropener in het lustrumpakket? Ietwat sober? Martin Bos, oprichter van Aloha, geeft hierop ondubbelzinnig antwoord in het door hem geschreven voorwoord.

Nee! Zoals Martin treffend verwoordt voorziet Aloha nog steeds volop in prachtige momenten en levensvormende gebeurtenissen. In haar essentie bindt ze de Universiteit Twente nog steeds sterk aan het prachtige karakter van de triatlonsport. Aloha leert ons bovendien na 15 jaar nog steeds dat triathlon echt geen individuele sport is, maar een sociaal, mensenbindend spektakel. Dat is de essentie van triathlon; door samenwerking harder! Hierin is Aloha gelukkig sinds jaar & dag geen nanometer in veranderd.

Maar goed, tijd voor gewichtigere zaken. De georganiseerde lustrumweek is gelukkig weinig verhullend over de essentie van Aloha. De bedachte spektakel 8-daagse zal namelijk uitblinken in gezelligheid, kameraadschap en sportiviteit en biedt hiermee meer dan een bikini-perspectief op het karakter van de vereniging, zoals het nu is en in het verleden was. Deze drie ingrediënten van een geslaagde lustrumweek zijn bovendien vereeuwigd in het thema dat dit lustrum "De drie elementen" is.

Hoe jullie als lustrumdeelnemers deze elementen zullen trotseren lezen we wellicht terug in een Kokosnoot of in de Palmboom IV. Als lustrumcommissie zijn we er echter van overtuigd dat het voorliggende programma een garantie is voor een hoop lol. We wensen jullie daarom ook een prachtig lustrum toe. Geniet van het bier, geniet van het mensenbindende spektakel!

15 jaar D.S.T.V. Aloha. Door samenwerking harder! Op de vereniging!

De lustrumcommissie 2009,

Manon Bosch
Simon Veenstra
Marco Vernooij
Pieter Vernooij
Linda Nalis

Marcel: Ik voel mij niet zo Rik.

Programma lustrum week

Zaterdag 10 Oktober

- Studenten Triathlon Dag

Tijdens een informatieve, leerzame dag krijgen we via een aantal clinics inzicht in nieuwe trainingstechnieken. Collega-student triatleten van andere verenigingen zijn ook uitgenodigd. Het avondprogramma bestaat uit een optreden van de enige echte Aloha lustrumband; Cupsize D. Geformeerd voor het tweede lustrum verzorgen zij een speciaal afscheidsoptreden voor dit derde lustrum.

Zondag 11 Oktober

- Oud leden dag

Veel oud-leden zullen verrast worden door de huidige aanblik van de wijk Roombeek. Via een rondleiding door een officiële gids zullen we op de hoogte worden gebracht van allerlei interessante feitjes uit de ontstaansgeschiedenis van deze betrekkelijk nieuwe wijk. 's Middags krijgen we een training "uit de oude doos". Gewezen conditietrainer Jan-Herman "hol bol" Wilink zal het luie zweet uit de porien dwingen... Na een hapje eten zal de enige echte "Vereniging van oud CvA-leden De Vlieger" – veiling georganiseerd worden. Onder de hamer zullen diverse topstukken uit de Aloha-historie geveild worden waaronder vele pracht-exemplaren. Gaat de veilingopbrengst van 1999 (13.000 gulden volgens het UT-Nieuws) overtroffen worden?

Maandag 13 Oktober

-De Kanathlon 2.0

Een onovertroffen evenement op de Aloha-kalender in Oktober is de kanathlon. Ook dit jaar wordt deze wedstrijd weer georganiseerd, nu speciaal tijdens de lustrumweek! Het zal wederom een spannende strijd worden tussen de atleten van de Aloha en de peddelaars van Euro's !

Gerben: Hoe dan? Gewoon jatten? Ik ben snel genoeg!

Dinsdag 14 Oktober

-Algemene Leden Vergadering.

ALV's saai? Dit is de lustrum – ALV ! Tijdens deze bijeenkomst zal de lustrumcommissies haar twee prachtige, nuttige en leuke kado's aan de vereniging presenteren. Komt dat zien! Dit wordt een historisch moment. Bovendien zal de lustrumcommissie een speciale onthulling doen samen met het bestuur. Wat nog meer? Ohja: er is een bestuurswissel, dus kom vooral die nieuwe helden even geluk wensen en de oude bedanken!

Woensdag 15 Oktober

-De Nacht van de Triathlon

Zelden zal de heroiek en de spanning van een triathlon zo goed voelbaar zijn geweest als bij deze wedstrijd waar de eerste Nacht-titel te winnen is. Over een zeer bijzonder parcours zal er des nachts geraced worden....maar vergeet vooral niet te wstempelen!

Donderdag 16 Oktober

- Luikse wafel - Bastogne Koek - Luikse Wafel

Een kroegavond mag natuurlijk niet ontbreken tijdens dit lustrum. Onder het mom van clubkampioenschappen is dit jaar daarom sinds lange tijd de cup met de grote oren weer te winnen in good-old De Pijp". Je entreebewijs voor deze exclusieve gelegenheid is een gebakken taart volgens een *speciaal* recept.

En na afloop.....mag die kruk gebrast worden!

**Vrijdag 17 t/m
Zondag 19 Oktober**

- Verenigingsweekend "De drie elementen"

Alle benodigde elementen voor een prachtig slotweekend zullen aanwezig zijn!

Een voorwoord van..

..de lustrumcommissie.

Alvorens een aantal hoge heren, een snelle dame en het bestuur jullie begroeten in dit standaardwerk, wil ik het vooralsnog even doen namens de gehele lustrumcommissie. Welkom in deze Palmboom!

Gisteravond sprak ik een oud-trainer van Aloha. Hij repte van vervlogen tijden en van een felle concurrentiestrijd tussen twee elkaar beconcurrerende blaadjes die tijdens de conditietraining werden uitgedeeld. Terwijl ik toch al ruim 6 jaar meeloop bij Aloha, toch 40 procent van de verenigingshistorie, kan ik me echter de naam van het De Kokosnoot concurrerende blad niet direct herinneren. Evolutionair was de Kokosnoot geschikter....want in 2007 bleek ook de Pijnappel een eendagsvlieg. ..Eigenlijk is de koning nooit dood.

10 Jaar na het eerste lustrum blijkt de originele naam Palmboom echter nog steeds de lading dekken als moeder der Kokosnoten. Voor je ligt daarom een zeer beknopt overzicht van de laatste 5 jaar verenigingshistorie waaraan een heleboel (oud)-Alohanen hun steentje bijgedragen hebben en waarmee in een notedop terug gekeken kan worden op 5 jaar verenigingshistorie. Dit jaar geen wortels, geen stam en geen vruchten maar een aantal rubrieken die gewoon voor zich spreken.q

Als je geholpen hebt met schrijven of het verzamelen van gegevens, bedankt daarvoor! Ik hoop dat we gezamenlijk de lezer een vermaakelijk inzicht geven in de afgelopen 5 jaar verenigingshistorie...wat de auteur dezes in ieder geval gekregen heeft van het bekijken van onder andere al die oude Kokosnoten over mannen met baarden, Kabouter Paddink, Padde Theunissen en alle broodnodige hulp van Moani en de laatste jaren van Koali .

De tijd tikt door. Omstandigheden veranderen, het niveau van Kokosmelkjes varieert maar over 5 jaar zit je ongetwijfeld weer te lezen in een Palmboom! Voor nu: erg veel leesplezier met deze!

Veel leesplezier namens de lustrum-commissie!

Andre: Wat is een vrouwelijk kabouter?
Kabouter klinkt zo mannelijk.

Arne: Ik wip vier keer en dan scheurt ie door.

Een voorwoord van..

..het Aloha-bestuur.

Er is er één jarig, Hoera! Hoera!...

Gefeliciteerd Aloha! Op 10 oktober 2009 is het al weer 15 jaar geleden dat je bent opgericht en dat is een hele respectabele leeftijd. Dat is dan ook de reden dat wij nu dit derde lustrum groots mogen vieren. En hoe kun je een lustrum nu beter beginnen dan met een fantastische nieuwe versie van de Palmboom, het lustrumboek bij uitstek.

Het beloofd een spetterende lustrumweek te worden, dus zorg dat je alle tijd vrij maakt om het mee te beleven. De lustrumcommissie heeft de afgelopen maanden hard gewerkt aan allerlei activiteiten voor de huidige Aloha leden, maar zeker ook de Mahaloten (zondag, Mahalo-dag) en ook de rest van de triathlonnende studenten in Nederland (zaterdag, Studenten Triathlon Dag).

Een aantal activiteiten, welke de afgelopen jaren een beetje in vergetelheid geraakt zijn zullen bij het lustrum weer opgepakt worden. Zo zal de STD herleven en keert ook het Aloha-verenigingsweekend terug. Met deze laatste activiteit zal de lustrumweek worden afgesloten, maar zover is het uiteraard nog lang niet. In deze Palmboom kun je van alles lezen over de activiteiten die deze week plaats vinden.

Verder zal ook de halfjaarlijkse algemene leden vergadering onderdeel zijn van het lustrum. Zoals jullie gewend zijn zal ook nu in oktober een nieuw bestuur zijn opwachting maken. We kunnen alvast melden dat het een zeer speciale avond zal worden met een aantal leuke verrassingen. Zorg (net als bij alle andere lustrumactiviteiten) dat je erbij bent.

Wij als bestuur kunnen niet vaak genoeg benadrukken hoe geweldig we het vinden dat de lustrumcommissie deze week tot een succes hebben gemaakt. Via deze weg willen we dan ook graag de lustrumcommissie van harte bedanken voor hun geweldige inzet. Door jullie creativiteit en doorzettingsvermogen zal ook dit lustrum er één worden om nooit te vergeten.

Namens het bestuur veel leesplezier gewenst in het lustrumboek en tot ziens bij de lustrumactiviteiten. Op naar het volgende lustrum!

Bestuur '08-'09
Remi Boon
Michel Franken
Thijs Hekman

Een voorwoord van..

..rector Ed Brinksma.

Keuzestress of multitalent ?

Is een triatleet iemand die moeite heeft met het maken van keuzen, vroeg ik mij laatst af, of speelt er iets anders door zijn of haar hoofd? Simpelweg niet kunnen kiezen uit drie pittige duursporten, en ze daarom maar alle drie beoefenen op hoog niveau: het kán een motief zijn om triatleet te worden, maar ik zou het wel een extreme uitwas van keuzestress noemen. Het zou immers ook betekenen dat je nog veel meer combinaties zou tegenkomen: een marathon lopen, vervolgens een uur basketballen en dan nog even hoogspringen. Nee, triatleten maken wel degelijk een keuze, is mijn overtuiging. Ze kiezen voor een combinatie van sporten die een sport op zichzelf is geworden en waarin ze het uiterste uit zichzelf kunnen halen. Een hele triatlon volbrengen is een prestatie van formaat, maar ook de halve en de kwart mogen er zijn! Om het nog maar even niet te hebben over de ultratriatleten.

Bij de opening van het academisch jaar 2009/2010 heb ik aan vijf zeer talentvolle studenten een scriptieprijs mogen uitreiken. Twee van hen waren in maar liefst twee richtingen afgestudeerd, en ook nog met klinkende cijfers. Hen hoor ik ook niet zeggen: "Ik kon niet kiezen tussen Elektrotechniek en Informatica en heb ze maar allebei gedaan." Bij hen bespeur ik dezelfde drive als bij een triatleet. Je kunt natuurlijk ook denken aan andere combinaties dan twee studies. De UT biedt volop mogelijkheden om je opleiding te combineren met bestuurswerk of het starten van een onderneming. Willen uitblinken in verschillende takken van sport is ook daar een mooi streven. Maar om het even bij de triatlon te houden: ik wens alle leden van D.S.T.V. Aloha een ambitieus, sportief en zeker ook plezierig lustrumjaar toe!

Prof. dr. Ed Brinksma
Rector Magnificus Universiteit Twente

Niels: Die laffe WB'ers
gaan nooit door de
geluidsbarrière.

Thijs: Het is gewoon
een prettig idee dat er
een knappe vrouw in
de buurt is.

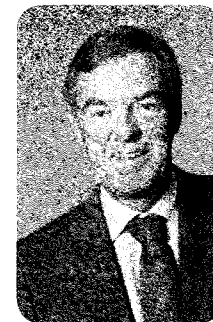

Een voorwoord van..

..voorzitter Wim Boomkamp.

15 jaar studententriathlonvereniging D.S.T.V. Aloha is een felicitatie en een boek waard. Wij doen het eerste en jullie zelf zorgen voor het tweede.

Overigens heeft studententriathlonvereniging een hoge woordwaarde bij Scrabble en kent ook de spellingcontrole dit woord niet!, maar ik neem aan dat jullie beter en meer bekend staan onder de naam Aloha dan het scrabblewoord. Waarschijnlijk is de oprichting van de vereniging ook een teken des tijds geweest; met name in de 80er en 90 er jaren was de triathlonsport sterk in opkomst en vestigde zich definitief tussen de "grote sporten".

Onze regio is ook sterk verbonden met de sport. Immers, in Holten wordt al meer dan 25 jaar een inmiddels zeer gerenommeerde triathlon georganiseerd, met dit jaar – jullie lustrum jaar – de bekroning met het Europees kampioenschap.

De verenigingsnaam roept overigens heel andere associaties op als doorbijten, afzien, topprestaties en beweging, want Aloha gaat over liefde, vrede, barmhartigheid en affectie.

Dat doet vermoeden, dat er ook "zachte kant" aan triathlon zit, evenals een feestelijke kant, want de viering van het 3e lustrum zal zeker niet ongemerkt voorbij gaan. Dat geldt ook voor dit boek, dat een mooi initiatief is om de recente geschiedenis van de vereniging voor leden en hun nageslacht te bewaren.

Studenten en medewerkers van Saxion wensen jullie Aloha Kâua!!!

Wim Boomkamp
Voorzitter Raad van Bestuur Saxion

Marloes: Er komen allemaal
kleine straaltjes water uit de
douche.

Thijs Brilleman in Stein: Ik
had eigenlijk niet verwacht
al voor de start te worden
ingehaald

Een voorwoord van..

..erelid Martin Bos.

Variatie, overerving en pressie

Het jaar 2009 is het jaar van Charles Darwin, je weet wel, die van de evolutietheorie. Het is 200 jaar geleden dat deze natuuronderzoeker werd geboren in Shrewsbury, Engeland. Niet toevallig valt dit precies samen met het derde lustrum van Aloha. Niet toevallig, want immers Aloha werd opgericht precies 185 jaar na de geboorte van Darwin. Toeval bestaat niet...

De evolutietheorie is zeer boeiend. Het geeft ons de handvatten om te verklaren waarom de natuur om ons heen zich manifesteert zoals ze er uitziet. Nog interessanter wordt het als we de theorie toepassen op culturele ontwikkelingen, bijvoorbeeld binnen Aloha. Daarvoor moeten we drie elementen van de evolutietheorie in ogenschouw nemen.

Het eerste element is variatie. We zijn allemaal verschillend en hebben allemaal onze gewoonten en eigenaardigheden. We hebben onze eigen prestatieniveau en ambities. Terwijl de top 10 van Aloha beste tijden op de kwarttriathlon onder 1:57 heeft staan, ben ik bijzonder trots op mijn 2:17 op Vlieland. Een prestatie van ongekend niveau. Het tweede element is

overerving. We willen graag ergens bij horen. We delen verhalen, vieren gebeurtenissen, sporten samen, enzovoort. Daarmee dragen we de Aloha cultuur aan elkaar over. Ik sta als erelid van Aloha als het ware symbool voor het Aloha van weleer. Daar wil iedereen wel bij horen. Tot slot is er pressie. We kunnen stellen dat het verenigingsleven zwaar is. De triathlonsport is zwaar en dat eist zijn tol. En telkens acte de présence geven als vrijwilliger is niet eenvoudig. Spanning en prestatiedrang zijn het gevolg. Wedstrijtdagen worden telkens verbeterd, oude prestaties altijd overtroffen en eigen vermogen sterk overdreven.

*Peter Hoogenshuis, Martin Bos & Jean Paul Hofkens.
Oprichters van DSTV. Aloha (Harm Scholte ontbreekt)*

Rik Catau: Je kan mij
overal voor misbruiken

Meinard: Als ik Marcel zie
krijg ik het warm van bin-
nen.

Deze drie elementen, variatie, overerving en pressie, zijn elk op zich niet zo bijzonder. Maar als je ze combineert, kun je de Aloha cultuur verklaren. We verschillen, iedereen heeft zijn eigen inbreng. We dragen onze inbreng over aan anderen. De meest succesvolle inbreng blijft bestaan. Of juist, wat blijft bestaan is succesvol. Maar wat is dan succesvol?

Elk Aloha-evenement is altijd overladen met bier, gezelligheid en prestatiedrang. Het maakt niet uit waarin, je bent succesvol binnen Aloha als je presteert. Beste tijd, scherpste bocht, eerste dierspauze, leukste kokosmelkje, langste afstand, vetste evenement, snelste trechter, actiefste verenigingsbeest, liefste Koali, grootste College, hardste bikkellid, meest bewegingsloze sur place, oudste Alohaan, dunste Kokosnoot, fantastisch lustrum, sappigste Ananas, vervelendste pen, gezelligste Parc Fermé, hoogste Vlieger, succesvolste erelid. Een actief verenigingsleven is zwaar. Alleen de beste prestaties blijven bestaan. Het is van evident belang dat je je eigen prestaties benadrukt, blijft herhalen en daar waar mogelijk geloofwaardig aandikt. Je bent het meest succesvol als je je eigen prestaties het beste aan het voetlicht brengt. Niet eerlijk? Tja, dat is wat ze noemen "survival of the fittest". Het verenigingsleven is zwaar.

De individuele prestaties zijn ongekend hoog. Sommige leden en oud-leden hebben nationaal of zelfs internationaal succes in de triathlonsport. Buiten Aloha hebben leden en oud-leden een gezellige studententijd of een verantwoordelijke baan. We zijn natuurlijk allemaal succesvol; we blijven presteren en het maakt niet uit waarin. Zoals ik vijf jaar geleden al zei: "Aloha vormt". Het is het ultieme begin van een glansrijke carrière.

Zo is Aloha geëvolueerd tot een opeenstapeling van magnifieke prestaties, allemaal kleine en grote wonderen. Het maakt Aloha tot een levendige en veelzijdige sportvereniging. Een unieke sportvereniging op de Campus van Universiteit Twente, maar ook een succesvolle vereniging op nationaal niveau. Springlevend, nog steeds na 15 jaar... Aloha gefeliciteerd!

Martin Bos – erelid van D.S.T.V. Aloha
voorzitter 10de UT Triathlon 1993
initiatiefnemer oprichting D.S.T.V. Aloha
voorzitter D.S.T.V. Aloha i.o.
lid van hét College van Advies 1994/95
verenigingsbeest 1994/95
lid van De Vlieger sinds 1995
lid van Mahalo sinds 1999

Een voorwoord van..

..mayor William P. Kenoy

Aloha!

"Swim 2.4 miles! Bike 112 miles! Run 26.2 miles! Brag for the rest of your life" That was – handwritten – the very last sentence of the competition rules of the first Triathlon of Hawaii in 1978. That day, February 18th, fifteen men set about this insane competition in the ultimate attempt to prove themselves as worthy athletes.

Ever since Julie Moss in 1982 collapsed two miles from the finish line and had to stagger and to crawl to the finish, only to be overtaken seconds before she crossed the finishing line; triathlon has status and is a worldwide cult. Moreover this event inspired millions of people to compete in Ironman events. The sport can even be entitled as Olympic since 2000.

Consequently it is with great pride I am Mayor of a county in which such event has its origin and still takes place in dimensions beyond comparison. As executives of this county we are dedicated to assist the organization of the Ironman. In receiving the numerous competitors and spectators who make for the event, in granting the necessary permits and in financial respect we devote our selves fully to support the organization.

Whether triathlon is practiced as the Iron men or in the shorter recreational distances, is of no importance. Triathlon is all about finding and pushing your own physical and mental limits in order to improve your performance. Furthermore it is in the interest of a healthy body, to exercise regularly. Especially in our actual fast-food culture it is of the utmost importance that this is brought to notice. The American student is not known for his healthy lifestyle. In the States a Dutch student will be described as a beer drinking and joint smoking skinflint. However it is my job to look through those public generalities, and it is with great pleasure I learn that there is a student triathlon club in Holland, with which the stereotype of the Dutch student is weakened.

Besides it does great good to hear you have chosen to name your club with our traditional Hawaiian greeting, Aloha! With it you honor the history of the triathlon sport. Therefore I want to congratulate d.s.t.v. Aloha with its third lustrum. Hopefully you will be able to promote this fantastic sport as well as the interest and benefit of a healthy spirit and a healthy body, among students and the Dutch youth.

Rina tegen Meinard: En ben je al eens ondergetuigd door een vrouw?

Although the number of tri-athletes having the privilege to participate in the Ironman of Hawaii is petty, you are invited to have a delicious cup of our best traditional Hawaiian Kona-coffee if you have been qualified. In case you do not qualify I would like to recommend visiting Hawaii as an 'ordinary' tourist, you will be warmly welcomed and there will be delightful coffee waiting.

In the hope welcoming you in Hawaii in the future I greet you,

Maloha!

William P. Kenoi, Mayor of Hawaii County

De Aloha-Drive-In- Tour!
Peter en Manon komen naar je toe deze zomer!

Rob tijdens het NSK: ik had het extra zwaar want ik moest ook nog drie paarden inhalen

Marloes Scholman: Dat heeft Gert-Jan ook, zo'n ding. Daar komt spul uit. Das tof!

Een voorwoord van..

..topper Heleen bij de Vaate.

Aloha 15 jaar! Dat betekent dat ik 15 jaar geleden kennis heb gemaakt met de triatlonsport. En wie had dat gedacht, dat ik 15 jaar later als professioneel triathlete door het leven ga! Wat gaat de tijd toch snel. Jammer dat ik dit jaar zelf niet aanwezig kan zijn op het lustrum. De verjaardag van Aloha, 10 oktober, valt dit jaar namelijk op precies dezelfde dag als de Ironman van Hawaii. De volgende keer dan toch maar het lustrum op Hawaii vieren lijkt me.

Het begon allemaal in 1993. Ik studeerde net een klein jaartje in Enschede en ik nam deel aan de trio triathlon op de Campus die destijds nog door de sportraad werd georganiseerd. Samen met Rob de Hooge (zwemmer, en tegenwoordig mijn man) en Martijn Walrave (fietser, en inmiddels mijn zwager) nam ik het looponderdeel voor mijn rekening. Toen de organisatoren het idee kregen om een triathlon vereniging op te richten leek mij dat wel interessant. En van het één komt het ander, een paar maanden later zat ik in het eerste bestuur. Ik begon heel recreatief. Mijn eerste triathlon was de 1/8 in Losser. Vervolgens nam ik individueel deel aan de UT Triathlon. Het zwemmen ging gewoon in een badpak. Daarna kleepte ik me rustig om, en in een sweater en hardlopbroekje (een fietsbroek had ik toen nog niet) reed ik op een veel te grote fiets de 11 rondjes over de Campus. Mijn eindtijd was 2 uur en 48 minuten. Een paar jaar later deed ik mijn eerste halve marathon in Enschede, eindtijd 2 uur en 5 minuten. In 1998 besloten we met een 5-tal Alohanen om deel te nemen aan de halve triathlon in Aalten. De weg er naartoe heeft Rene Polman veel geld opgeleverd. Maar uiteindelijk zijn we alle vijf gefinished. Maar dat ik ooit professioneel triathlete zou worden had ik toen nog nooit gedacht.

Na Almere 2002 kreeg ik de smaak van het echte lange werk te pakken. In 2003 besloot ik deze wedstrijd nog maar een keer te doen en finishte binnen de toen nog magische grens

1e plaats
Holland Triathlon Almere
2008

van 10 uur. Het volgende jaar werd ik prompt Nederlands Kampioen op de lange afstand in mijn eigen woonplaats Stein. Voor Aloha was en is dit nog steeds de camping triathlon. In de jaren '90 had ik dus al kennis gemaakt met dit mooie triathlondorp. Dat ik daar ooit nog aan het fietsparcours zou komen te wonen wist ik toen ook nog niet. In 2006 mocht ik zelfs voor de eerste keer starten op Hawaii en ik eindigde hier als 13e tussen de pro's. Het besluit om vanaf 2007 als professioneel triathlete door het leven te gaan was toen niet zo moeilijk meer. Mijn beste prestatie dat jaar werd een tweede plek in de IM van Florida waarmee ik me kwalificeerde voor Hawaii 2008. Mijn mooiste prestatie tot nu toe is de Ironman winst in Arizona 2008.

Dit had ik nooit bereikt zonder Aloha. Want zonder Aloha had ik misschien wel nooit voor de triatlonsport gekozen. Ik hoop dan ook dat Aloha nog een lang leven tegemoet gaat en dat er nog veel triathleten uit voortvloeien.

Aloha gefeliciteerd!

Sportieve groet,

Heleen bij de Vaate

Kjille over Meinards
fiets: Rot op met dat
klimrek

Commissieoverzicht 2004-2009

2004-2005

Bestuur	EC	TC	KKN
Rik Catau (Voorzitter)	Pieter van Wijngaarden	Jimmy Tak	Marloes Scholman
Marloes Scholman (Penningmeester)	Thijs Brilleman	Martin Vermeer	Pieter Vernooij
René Jurgens (Secretaris)	René Jurgens	Jeroen Blok	Pieter Wolbers
Jimmy Tak (Technisch Coördinator)		Wiebe de Boer	Casper Tromp
Pieter van Wijngaarden (EC-commisaris)			

UTT	Baco	College van Advies
Andre Brand	Ric Huting	Bart van der Wal
Martin Vermeer		Andre Brand
Pieter Vernooij		Martijn Keijsers
Pieter van Wijngaarden		Pieter Wolbers
Carolien Leusink		

2005-2006

Bestuur	EC	TC	KKN
Pieter Vernooij (Voorzitter)	René Jurgens	Roland de Haan	Marloes Scholman
Annemieke Vliegen (Penningmeester)	Manon Bosch	Jimmy Tak	Pieter van Wijngaarden
René Jurgens (Secretaris)	Ronald Hemmink		Vera Welker
Jimmy Tak (Technisch Coördinator)			
Manon Bosch (EC-Commisaris)			

UTT	Baco	College van Advies	Kasco
Martin Vermeer	Rik Catau	Piet van der Zwaag	Piet van der Zwaag
Pieter Wolbers		Marcel Meinema	Pieter Wolbers
Marloes Scholman		Rinke Klein Entink	
Ric Huting			

2006-2007

Bestuur	EC	TC	KKN
Hanneke Bluemink (Voorzitter)	Marloes Karreman	Nick Zwartjes	Vera Welker
Peter Prins (Penningmeester)	Marco Vernooij	Roland de Haan	Thijs Brilleman
Peter Wessels (Secretaris)	Katrin Westermann	Martin Vermeer	Pieter van Wijngaarden
	Ronald Hemmink	Pieter van Wijngaarden	

UTT	Baco	College van Advies	Kasco
Jan Manenschijn	Rik Catau	Pieter van Wijngaarden	Ric Huting
Luuk Haverkamp		Pieter Vernooij	Pieter Wolbers
Wiebe de Boer		René Jurgens	

2007-2008

Bestuur	EC	TC	KKN
Marco Vernooij (Voorzitter)	Remi Boon	Hanneke Bluemink	Pieter Vernooij
Karin Truijen (Penningmeester)	Michel Franken	Rolf Biesbroek	Harm ten Hennepe
Steven van der Vegt (Secretaris)		Marc Huising	Roland de Haan
			Pieter van Wijngaarden

UTT	Baco	College van Advies	Kasco
Marco Vernooij	Peter Wessels	Pieter Vernooij	Pieter Wolbers
Jan Manenschijn	Wiebe de Boer	René Jurgens	Jan Manenschijn (adviseur)
Marcel Meinema		Pieter van Wijngaarden	
Jetse Scholma		Hanneke Bluemink	
Gerben Schreurs			

2008-2009

Bestuur	EC	TC	KKN
Remi Boon (Voorzitter)	Hans Everts	Rolf Biesbroek	Pieter Vernooij
Michel Franken (Penningmeester)		Jan-Roelf Heerssema	Harm ten Hennepe
Thijs Hekman (Secretaris)			Roland de Haan
			Karin Sloove

UTT	Baco	College van Advies	Kasco
Rolf Biesbroek	Marco Vernooij	Pieter Vernooij	Pieter Wolbers
Jan-Roelf Heerssema		Marco Vernooij	Jan Manenschijn (adviseur)
Martijn Dekker			

Meinard: Nu weet je ook hoe een man zich voelt..Lullig!

Stichting UTT	Lustrum commissie
Jetse Scholma	Manon Bosch
Jan Manenschijn	Pieter Vernooij
Michel Franken	Marco Vernooij
Marcel Meinema	Simon Veenstra
	Linda Nalis

(Boven)
Wie kent ze nog? De bestuurders van DSTV TAS!

(Links)
Gerben pré-slotetap Batavierenrace

18

In retroperspectief:

Ah ja, de Palmboom! Dat betekent dat er één lustrum is en dat oude Aloha coryfeeën onder hun steen vandaan moeten kruipen! Voorzichtig drukt de coryfee de steen een stukje omhoog en neemt eens een kijkje op de mailinglijst van Aloha waar hij, uiteraard al lang Mahaloot, nog wel lid van is. Naast allerlei namen die hij uiteraard al lang niet meer kent ziet hij ook nog bekende leden voorbij komen, zijn die nog steeds student...???!!! Jaja, en

Martin en Pieter hebben het leuk met elkaar in Stein (2005)

het lijkt erop dat ze meer tijd besteden aan het verenigingsleven dan aan het daadwerkelijk snel afronden. Maar wacht... wat ziet de oud coryfee daar in zijn portemonnee, een Ov-kaart. Jaja, ook hij heeft pas recent drie letters achter zijn naam gekregen omdat hij meer dan een jaar heeft zitten nederen in een winterige uithoek van Noord-Holland, en hij heeft domweg verzuimd zich uit te schrijven voor 1 september. Dus op het moment van schrijven is deze jongen nog student! Dat maakt het natuurlijk perfect geoorloofd om nog een fijn ouwehoer stukje voor de Palmboom neer te typen! Want over 5 jaar als deze jongen op 3 Balkenendes zit dan is daar natuurlijk geen tijd

meer voor.

Maar genoeg gekkigheid, als ik over een jaartje of 10 voorgoed kan gaan rentenieren en mijn tijd kan gaan besteden aan filantropie dan zal ik natuurlijk ook Aloha niet vergeten. Want dat kan toch niet het, zwemmen in een 16tweederde meterbadje. Ok, het is misschien goed voor het hoofdrekken van de studenten om al je trainingsschema's om te moeten rekenen maar dat zouden ze toch al lang moeten kunnen. Dus, tegen die tijd komt er een mooi vijftig meter bad waar uiteraard Piranha niet de sleutels van krijgt. En mooie tartanbaan behoort natuurlijk ook tot mogelijkheden (ik stel voor in Aloha kleuren) en uiteraard komt er een speciaal clubhuis met kantine en zonder Hellen v.d. Water.

Maar natuurlijk heb ik niet de eeuwige fantasie dus ik stel voor dat jullie je verlanglijstjes gewoon bij mij indienen.

Met vriendelijk groet en een gaaf Luuuuuuustrum,
Rik Catau
Voorzitter Aloha 2004-2005

Het jaar 2004 / 2005

19

In retrospectief:

In 2005, het jaar van de historisch natte 20e UT-Triathlon, werd eind oktober naarstig gezocht naar een nieuw kandidaatsbestuur voor Aloha. Dit bleek lastiger zijn dan verwacht...De zware legacy van het bestuur rond praeses Catau (verenigingsjaar 2004-2005) bleek een aanzienlijke last te zijn voor de vereniging. Zo bleken allerlei nieuwe gebruiken, zoals het gebruik van Catau om te speechen rond belangrijke, en minder belangrijke verenigingsmomenten, een zekere verlamrende werking te hebben op aspirant-bestuurders.

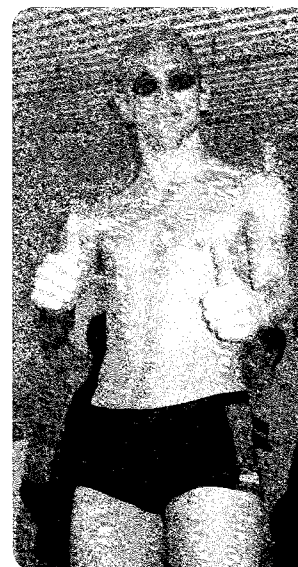

Gelukkig boden uit het bestuur *Vrinden Rik & Sjoerd na de UTT (2007)* Catau de gewezen TC-coördinator Jimmy Tak en secretaris René Jurgens opnieuw hun diensten aan in het verenigingsbelang en complementeerden het bestuur met EC-coördinatrice Manon Bosch, penningmeester Annemieke Vliegen en voorzitter Pieter Vernooij. Met enige vertraging kregen wij de opdracht om een vereniging in verandering te besturen...want Aloha..kromp.

Het tweede lustrum bleek, naast een groot succes, achteraf ook een hoogtepunt in het aantal leden wat Aloha had en nieuwe lichten studenten bleken een andere (wellicht betere) interpretatie te hebben van het fenomeen prestatiebeurs. De Pijp begrootte steeds minder omzet op Aloha-bier, in de Kokosnoot verschenen steeds meer Fokke & Sukke's, voor een quorum bij de ALV's moesten zelfs dronken leden overtuigd worden om te komen en bij bardiensten was er af en toe de noodzakelijke hulp van

Het jaar 2005 / 2006

Voor altijd Aloha adonis :
Pieter 'VeWe'

Manon: Hoe heet dat massagemeisje van het bordeel.. uhh.. hogeschool ook al weer?

een duurbetaalde werkstudent nodig... Beleid hierop maken bleek toch wel lastig... Malus of bonus voor (niet)-activisme? Geld voor flyers of voor gratis wedstrijddeelname? Het bleken vraagstukken te zijn waar we moeilijk voortvarend op konden antwoorden...of grote positieve stappen mee konden zetten.

Desondanks, verkregen door de inzet van een grote portie enthousiasme van alle actieve leden, kunnen we putten uit veel herinneringen aan activiteiten en belevenissen uit dit verenigingsjaar. Want naast de sobere, saaie geschiedschrijving moet onmiskenbaar gesteld worden dat het een prachtig Aloha-jaar was.

Het kerstdiner in huize Hobbledehoy was een groot succes, net zoals de zwemloop georganiseerd door Maron. Een relikwie uit deze tijd is ook de Batavierenrace-cursus, waarmee Aloha ook nu nog grote aantallen introducees trekt en ook het Champion Chip systeem, geïntroduceerd tijdens een zonovergoten 21e UT-Triathlon bleek een blijvertje.

Door fanatieke wedstrijddeelname bleek plaatsing voor de VC-finale in Molenschot een eitje...waar in het najaar van 2006 helaas het succes van Oss niet herhaald kon worden.

Als bestuur probeerden we enthousiast te blijven ondanks de wat moeilijker omstandigheden en wat kleine tegenslagen; zoals het PC-leed probleem en gedoe rond de introductie van een nieuwe website....die er uiteindelijk gelukkig wel kwam. Aan het einde van het jaar bleken gelukkig, met enige vertraging, er ook waardige opvolgers te vinden te zijn in de personen van Hanneke Bluemink, Peter Prins & Peter Wessels die het stokje als nieuwe bestuurders wilden overnemen. Het bestuursjaar vloog in retrospectief, om...maar het was dankbaar, leerzaam

Groeten!
Pieter Vernooij
Voorzitter DSTV Aloha 2005/2006

Pieter vW tegen Vera: Je bent burger, je conditie gaat per definitie achteruit.

Kerberos (Latijn: Cerberus) is de drie-koppige hond uit de Griekse Mythologie die de overgang naar het dodenrijk bewaakt. Het bestuursjaar 2006/2007 luidde een aantal jaren met een drie-koppig bestuur in.

De geboorte van Kerberos

Toen het Aloha-bestuur 2005/2006 meerdere malen een oproep had gedaan voor een nieuw bestuur en daaraan steeds geen gehoor werd gegeven door de leden op 1 na, leek Aloha maar een kleine stap verwijderd van het dodenrijk der sportverenigingen. De dreiging om de vereniging op te heffen werd steeds groter. En uiteindelijk werd de hele groep bij elkaar geroepen om de spullen maar te verdelen. In die situatie werd het drie-koppige bestuur van Aloha geboren. Het bestuur dat moest voorkomen dat Aloha zou ophouden te bestaan. Een bestuur dat bestond uit 1 persoon die al lang vol enthousiasme wilde gaan besturen en twee mensen die niet minder enthousiast waren maar wel terughoudender, omdat hun agenda's rijkelijk gevuld waren met andere zaken. Vanwege die andere zaken en omdat het bestuur uit slechts drie personen bestond, werd het idee geboren om als bestuur niet veel zelf te doen, maar vooral dingen uit te besteden aan de leden. En met die boodschap kregen we (Peter Prins, Peter Wessels en Hanneke Bluemink) vlak voor kerst 2006 respectievelijk de kas, de pen en de hamer in handen.

De avonturen

Hoe avontuurlijk kan een bestuursjaar zijn? Met drie mensen die elkaar totaal niet kennen gaan besturen is wel een beetje spannend. Het is een keer voorgekomen dat één van de bestuursleden het noodzakelijk achtte de politie bellen tijdens een bestuursvergadering. Daarnaast hadden we te maken met een boekhoudprogramma dat op mysterieuze wijze geld deed verdwijnen, wat natuurlijk een week voor de algemene vergadering aan het licht kwam. En hebben we een haan badminton zien spelen. Al met al toch af een toe best een enerverende tijd. Maar uiteindelijk bleken we het prima met elkaar te kunnen vinden en kijken we terug op een mooi jaar.

Het was in het begin nog spannend of wel alle gebruikelijke wedstrijden door konden gaan. Uiteindelijk is dat dankzij de inzet van

Het jaar 2006 / 2007

*Meinard: Aloha: das
veel vissen en weinig
hengels.*

de mensen van de TC, EC en UTT en natuurlijk een groot aantal vrijwilligers gelukt. Ook heeft de vereniging nog een mooie plaats behaald binnen de verenigingscompetitie.

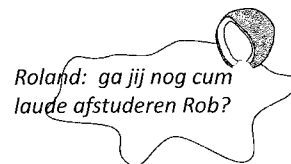
De TC heeft een wedstrijdavond georganiseerd en het idee van de BATA-cursus voortgezet. Deze laatste was een mooie gelegenheid voor het winnen van nieuwe leden. De cocktailbar werd naar de sintelbaan verslept en na de BATA-trainingen werden braaf sportdranken geserveerd (blauw en oranje in doorzichtige bekertjes). Het samen drinken na trainingen raakte gedurende het jaar steeds meer ingeburgerd, een mooie ontwikkeling. De borrels raakten wel in onbruik, maar plaats voor een sociaal moment was er ruimschoots aan de bar van het sportcentrum. Om Aloha te promoten zijn de gekste activiteiten ondernomen. In het sportcentrum werden mensen aangesproken als ze doodmoe de fitnesszaal uitkwamen (een keihard staaltje psychologische oorlogsvoering natuurlijk) of ze toch niet liever samen met anderen wilden trainen. Alo is gepresenteerd bij andere sportverenigingen om mensen te laten weten van het bestaan van de triatlonvereniging van de UT. Verder werden er nieuwe posters bedacht, gefabriceerd en geplakt.

Bestuur 0607 draagt het stokje over aan bestuur 0708

De leden zijn geënquêteerd over de trainingen, activiteiten, communicatie en hun redenen om lid te zijn van Aloha. De suggesties die hieruit volgden zijn zoveel mogelijk opgenomen en verder doorgegeven aan volgende besturen. Er is een mooi verenigingsboekje gekomen met daarin allerlei handige weetjes en de belangrijkste wedstrijden en evenementen van Aloha. We hopen dat dit boekje nieuwe leden enthousiast zal maken voor het deelnemen en

organiseren van evenementen!

De voortzetting van Kerberos

Tot zover de avonturen van ons driekoppig bestuur. Gelukkig hadden wij heel wat minder problemen om opvolgers te vinden dan onze voorgangers. Dit waren er ook weer drie, net als het bestuur daarna. De Kerberos bestaat tot op heden voort, maar de drie-koppige besturen hebben ook laten zien dan ze met drie personen een mooi, vruchtbaar bestuursjaar neer kunnen zetten.

Groetjes,
Hanneke Bluemink
Voorzitter DSTV Aloha 2006/2007

Mariska: Vroeger wilde ik altijd
boswachter worden of hovenier..
maar toen wist ik nog helemaal
niet dat ik zo intelligent was.

De Bata-loper opruimen na de UTT 2005

Aloha!

Ja lieve mensen, het is een understatement maar de jaren vliegen voorbij. Door deze palmboom worden er weer 5 jaar geschiedenis aan de rijke historie van Aloha toe gevoegd. Mijn bestuur was verantwoordelijk voor het derde jaar (seizoen 07/08), ook dit was een 3-koppig bestuur met Karin Truijen als penningmeester, Steven van der Vegt op de post secretaris en ondergetekende hanteerde de Hamer. Niet om andere besturen te korten, maar wat een geweldig jaar was dat zeg.

Equipe Sub-Optimaal (foto door coach gemaakt) pré UTT 2007

De bijna oprichting van een toetjescommissie onder het smakelijk impuls van de jongen van Vermeer en ondergetekende. Toen dhr. Boubin echter lucht kreeg van deze commissie sloot hij stante pede Aloha uit van zijn conditie testen. Het duurde ongeveer vijfkwart jaar voordat de testen weer werden afgenomen en de stekker uit de commissie getrokken werd. Martin bleek toch liever bij de club van 5% te blijven horen en zelfs van Rik Catau kreeg ik opmerkingen over mijn buikje...

Zoals het vroeger (kokosnoot 1.0) een goed slecht stukje betaamde, moest je minstens 1 keer wel gezegd hebben dat je niks te zeggen hebt en dat je in trein zit en niet weet wat je moet schrijven. Een goede uitkomst was dan om terug of vooruit te kijken op het jaar wat geweest was en wat nog komen moest. Misschien herinneren jullie die kokosnoot wel? In december 2007 gelanceerd en nog steeds veel leuker en gaver dan voorheen; kokosnoot 2.0. Geen ellen-lange verhalen meer van bestuursleden zonder schrijftalent, voor-taan zouden er alleen nog maar stukjes in komen van mensen die óf a) wat te melden hadden, óf b) niks te melden hadden maar via

Rik: Damn, bestuursleden vinden is net zo lastig als vrouwen versieren.

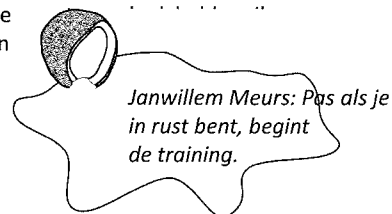
aller-lei politiek gekonkel er toch voor zorgden dat ze in de KKN komen. Zelfs voor het bestuur bleek het eenvoudiger om elke week in het UT-nieuws te komen dan in de kokosnoot.

Of wat denken jullie dan van deze quote van de toenmalige Rector Magnificus Henk Zijm over de UT-Triathlon: "Het is natuurlijk prachtig dat zo'n evenement op onze mooie campus kan plaats vinden. De teamtriathlon heeft wel een beetje mijn hart gestolen'. De UTT heeft in dat jaar een behoorlijke gedaanteverandering ondergaan. Dit was ook te merken aan het aantal deelnemers aan de team-triathlon, op dat moment nog niet erg bekend bij triathlonend minnend Nederland, ongeveer 500 man kwamen die dag in mei opdagen. Super gave prijzen werden er uitgereikt, ook werd het in overvloed aanwezige eten zeer gewaardeerd door deelnemers en vrijwilligers. Ik denk dat achteraf gezegd kan worden dat het aanzien van de UTT op die ene dag in mei een enorme boost gekregen heeft. Baanbrekend misschien wel.

Remi, Marco & Michel in stijl aanwezig bij het kerstdiner (2007)

En dan was er natuurlijk ook nog de 10e plek bij de BATA, een nieuwe mailinglijst, een wielren-beginners-groep, veel nieuwe leden, boekhoudproblemen, nog steeds geen nieuwe sintelbaan, zwembad of een finale plaats bij de verenigingscompetitie. Maar dat allemaal kon de pret en het plezier niet drukken, want als ik er nu 2 jaar later weer mijn mede bestuursgenoten echt wel een

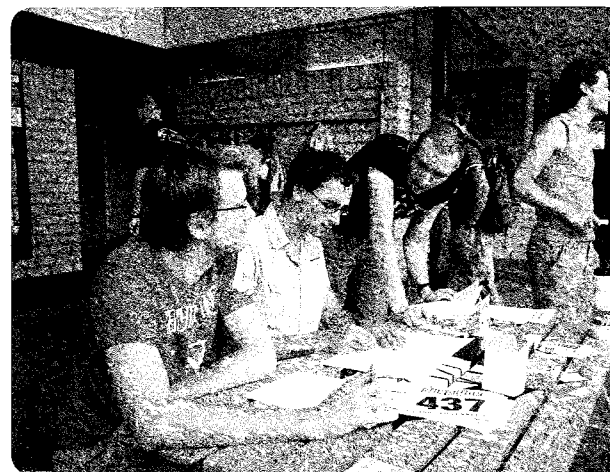
Janwillem Meurs: Pas als je in rust bent, begint de training.

Met uitbundige groet!

Marco Vernooij
Voorzitter DSTV Aloha 2007-2008

Ik heb de eer om de laatste voorzitter van het 3e lustrum te mogen zijn van D.S.T.V. Aloha. Toen ik aan mijn termijn als voorzitter begon had ik me niet eens gerealiseerd dat dit het geval zou zijn. Ik was net anderhalf jaar lid en wat weet je dan eigenlijk van een vereniging. Op zich best een hoop, maar dus niet dat het 3e lustrum eraan komt. Al maanden voor de bestuurswissel in oktober 2008 was ik al regelmatig gevraagd of ik niet eens een bestuur wilde doen. Eigenlijk had ik er niet veel trek in, maar na vele aanmoedigingen van Marco (voorzitter 2007-2008) en aansporingen van mijn medebestuurder Michel werd ik toch erg enthousiast. Michel en ik hadden in ieder geval het besluit genomen om een bestuur te gaan vormen. Het enige 'knelpuntje' was dat er toch minimaal een derde man/ vrouw bij moest. Na heel wat vragen en smeken vonden we een paar weken voor de ALV Thijs

Pieter, Jetse, Hans & Remi tijdens de Aquathlon (2009)

bereid om ons trio te completeren. Zodoende werden we op 21 oktober gechargeerd en ik moet zeggen dat ik het best spannend vond. Tijdens de bestuursoverdracht had het oude bestuur bedacht dat het nieuwe bestuur wel een aloha-lied kon zingen in het sportcentrum. Het nieuwe bestuur, toen uiteraard fris en enthousiast, was niet te beroerd dit even te doen. Jammer genoeg waren we niet heel erg op de hoogte van de aloha liederen en dus werd het een liedje zingen op een melodie die onbekend was. Ik ben nu nog steeds erg blij dat hier geen beelden van zijn.

Na een tijdje inwerken en vele vragen om raad bij onze voorgangers kregen

Thijs tegen Rik: Hoe staat het met je liefdesleven? Rik: nou ik heb thuis een gekastreerde kater..

Jan Maneschijn: Ik was Jan Maneschijn

we de smaak te pakken en konden we de vereniging draaiende houden. Vele etentjes in de mensa met een vergadering eraan vast volgden. Wellicht dat dit door gebrek aan kookkunsten kwam van de bestuursleden of pure luiheid, maar het was in ieder geval wel gemakkelijk. En dan na de vergadering door naar de training. Ik vond dat altijd prettig combineren. Blijkbaar is dat mensa-voedsel zo slecht nog niet. Ik kon er in ieder geval prima op trainen.

Een van de hoogtepunten in Aloha domineerde de triathlon in Hengelo (2009) dit bestuursjaar was wat mij betreft de UTT-cursus die voorafgaand aan de UTT werd georganiseerd voor beginnende triathleten. Het was de eerste keer dat deze cursus georganiseerd werd en persoonlijk vond ik het een groot succes. Er waren aardig wat aanmeldingen (in totaal zo'n 15), waarvan er gedurende de cursus een aantal afvielen, maar uiteindelijk haalden 9 de finish. Ik vond het erg leuk en inspirerend om deze groep, met een zeer verschillend beginniveau, bezig te zien met de voorbereiding op hun eerste triathlon. Ik besluit mijn verhaal met te zeggen dat ik veel plezier heb beleefd aan dit bestuursjaar. Uiteraard moet ik daarvoor mijn medebestuurders Michel en Thijs bedanken. Zonder hun fantastische inzet en enthousiasme was het vast nooit zo leuk geweest. Ook dit jaar heb ik weer gemerkt dat Aloha de gaafste vereniging op de campus is en ik denk dat dat ook nog wel even zo zal blijven. Iedereen veel plezier gewenst bij dit derde lustrum en veel plezier en succes gewenst op weg naar het volgende lustrum. Ik zal erbij zijn!

Remi Boon
Voorzitter D.S.T.V. Aloha 2008-2009

Een blik achterom van....

Voor het verenigingsjaar 2009/2010 heeft Aloha haar budget voor verjaardagskaarsjes danig opgeschroefd. Naast haar eigen derde lustrum is er namelijk ook het vijftienvijftig-jarig jubileum van de UT-Triathlon. Het blijft een bijzonder gegeven dat Aloha in leeftijd eigenlijk het jongere zusje is van de UTT, of misschien wel beter: de dochter. Vanaf 1983 werd op de UT jaarlijks een triathlon van bescheiden omvang georganiseerd, aanvankelijk door roeivereniging Euros en later ook onder de vleugels van Kronos en Klein Verzet. In 1994 werd vanuit de UTT-organisatie het initiatief genomen tot het oprichten van Aloha, waarmee ook alle daaropvolgende edities in onze handen kwamen te liggen. Een analyse van de deelnemersaantallen door de jaren heen laat zien dat de triathlonkennis die binnen Aloha werd opgebouwd en de structurele toewijding van de elkaar opvolgende UTT-commissies hun uitwerking niet gemist hebben. Van een kleinschalig evenement groeide de UTT uit tot een van de grootste sportevenementen op de Campus en een van de grotere en meest populaire triathlons in Nederland.

De UTT tijdens de vroege jaren van Aloha

In de periode 1995-1999 werd de UT-Triathlon georganiseerd volgens een beproefd recept. Triathlon stond nog met name bekend als sport voor echte bikkels (dat is het natuurlijk ook 𐀀) en begon dan ook pas bij een kwart van de klassieke afstanden. Dit was lange tijd de enige afstand die op het programma stond. Uit heel Nederland kwamen triatleten naar Enschede voor één van de eerste triathlons van het seizoen en de erelijst kende ijzersterke winnaars als Roland Melis en Sander Berk. Beiden namen later in hun carrière zelfs een keer deel aan de Olympische Spelen in respectievelijk Sydney (uitkomend voor de Nederlandse Antillen) en Beijing. Het compacte parcours op de Campus was toen al één van de punten waarop de UTT zich onderscheidde van andere wedstrijden in Nederland, al dreef het elf rondjes tellende fietsparcours de Jan-Roelf Heerssema's van die jaren meermaals tot wanhoop. Achteraf kan gespeculeerd worden dat met name de relatief hoge drempel van een kwart triathlon een stevige groei van de deelnemersaantallen in de weg stond. Maar ja, zoals de vorige president van de Verenigde Staten (voor de verandering) terecht opmerkte: "hindsight is not wisdom".

Pieter Vernooij: en toen zocht ik op ICQ naar 13-jarige meisjes.

Rinke: Ik leef,
verbazingwekkend!

De jaren na de ramp

Zaterdag 13 mei 2000 was niet alleen voor de stad Enschede, maar ook voor de UTT-commissie dat jaar een rampdag. Harde knallen tijdens het opbouwen van de wedstrijd, resten van SE Fireworks die neerwarrelden op de campus, maar vooral het passende respect voor de tweentwintig dodelijke slachtoffers en hun nabestaanden deden de commissie besluiten de lunchpakketten, sinaasappels en bloemen op 14 mei naar het crisiscentrum in het Diekmanstadion te brengen.

Een vrijwel ongewijzigde commissie introduceerde in 2001 de 1/8 triathlon bij de UTT, waarmee de wedstrijd een factor wortel twee groeide, van 156 naar 221 deelnemers. Deze groei zette de jaren erna door, met 230 deelnemers in 2002 en 276 in 2003. Aan de 1/8 triathlon deden in deze jaren 64, 79 en 99 mensen mee, waarmee de groei van de UTT vrijwel volledig aan deze nieuwe afstand kan worden toegeschreven.

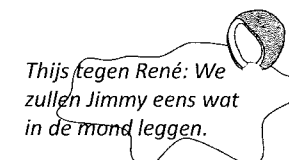
Introductie van de team-triathlon

In 2004 kende het evenement een volgende vernieuwende impuls, met de introductie van de team-triathlon bij de UTT, en daarmee ook in Nederland. Dit uit de Duitse Bundesliga overgenomen concept moest de deelnemers in eerste instantie weliswaar nog enigszins door de spreekwoordelijke strot geduwd worden (15 teams van vier personen in 2004), maar groeide de jaren erna snel en gestaag naar 85 teams in 2009. De groei van de team-triathlon in combinatie met de beperkte ruimte in het zwembad noopte vanaf 2008 zelfs tot het compleet schrappen van de kwart-triathlon, de klassieker van het programma.

Eveneens in het vruchtbare jaar 2004 werd besloten tot het oprichten van de Stichting UT-Triathlon, om handen en voeten te geven aan de voortschrijdende professionalisering van de UTT.

25e UT-Triathlon 2010*

In 2010 heeft de UTT zich vooral gericht op het steviger integreren van het evenement in de Enschedese studentenwereld. Door gerichte campagnes op de UT, maar zeker ook op de Saxion Hogeschool, nam dit jaar het recordaantal van 25 student-rookies na een gedegen cursus deel aan de 1/8 triathlon. Daarnaast werd door 108 studenten in 36 trio's fel gestreden om de Enschede-Cup, die uiteindelijk naar een gelegenheidscombinatie van Piranha, Klein Verzet en Kronos ging. Zij bleven daarmee studentenhuus "Huize Duikboot" nipt voor. Een aantal van deze deelnemers is, aangestoken door het triathlonvirus, meteen lid geworden van Aloha, en heeft zich ten doel gesteld de nationale verenigingstitel dit jaar weer naar Enschede te halen.

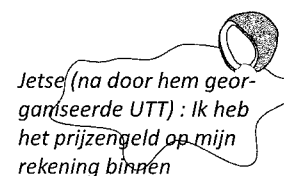
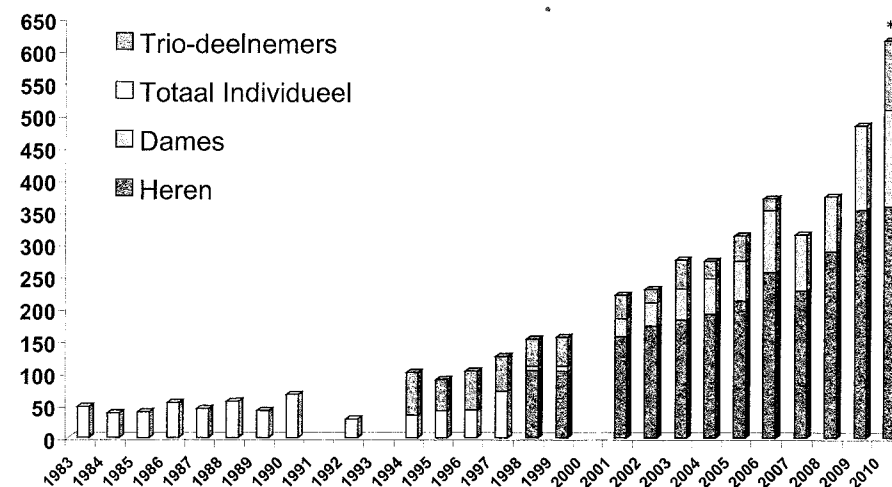

Thijs tegen René: We
zullen Jimmy eens wat
in de mond leggen.

Eveneens hartverwarmend was de grote deelname van oud-organisatoren en oud-leden, die lieten zien dat een barbecue de dag voor de wedstrijd zeker geen slechte voorbereiding op een wedstrijd hoeft te zijn. Geruchten gaan dat tijdens deze BBQ ook de eerste sponsorcontacten voor de UTT 2011 via Mahalo-leden zijn gelegd.

* Voorspellingen doen is lastig, zeker over de toekomst. Aan deze vroegtijdige evaluatie van de UTT op 9 mei 2010 kunnen geen rechten worden ontleend.

Deelnemersoverzicht 25 edities UT-Triathlon

Jetse (na door hem georganiseerde UTT): Ik heb
het prijzengeld op mijn
rekening binnen

Een blik achterom van....

De Technische Commissie (TC) van Aloha wordt al sinds mensenheugenis gevuld door topatleten. Zo waren in het verleden Jetse Scholma, Martin Vermeer en Roland de Haan al werkzaam voor de Technische Commissie of als Technisch Coördinator.

In de topjaren van Aloha, toen het bestuur nog uit vijf personen bestond, kende Aloha ook de eerder genoemde Technische Coördinator. De Technische Commissie bestond daarnaast nog eens uit vier leden. Sinds de diepe crisis die Aloha in de jaren 2007-2008 meemaakte, waarin het ledenaantal snel terugliep en de deelname aan wedstrijden tot een minimum terugliep is ook de Technische Commissie afgeslankt. Momenteel bestaat de Technische Commissie uit één in-actief lid in het buitenland: Rolf Biesbroek en één (in-)actief lid in Enschede: Jan-Roelf Heerssema. Ook de functie van Technische Coördinator is verdwenen. Gelukkig is met behulp van het omvangrijke 'Draaiboek TC' de efficiëntie van deze commissie per commissielid enorm gestegen, waardoor deze commissie nog altijd prima functioneert.

De taken van de Technische Commissie zijn zeer breed. Zo organiseert de TC de Aquatlon die tijdens de Twentse Triathlon Tour plaatsvindt, of de commissie besteedt dit uit. Hoe dan ook: de commissie zorgt in ieder geval dat dit evenement plaatsvindt. Daarnaast is de TC samen met de andere organiserende verenigingen verantwoordelijk voor de algemene organisatie van de TTT. Promotie van het evenement en het onderhouden van de website zijn allemaal onderdeel van het takenpakket.

Verder is de TC verantwoordelijk voor het verloop van de trainingen binnen Aloha. De TC houdt contact met de trainers en de conditietester Jaro Bobin. In overleg met de trainers worden momenten gekozen waarop conditietesten plaatsvinden. Bij het hardlopen is dit de 1km test en bij het zwemmen wordt dit vaak gedaan door een 500 meter of een 1000 meter test. Deze gegevens worden nauwkeurig gedocumenteerd en de resultaten worden in het ideale geval teruggekoppeld naar de trainers. Ook stimuleert de TC de wedstrijddeelname binnen Aloha, met name in verenigingscompetitiewedstrijden, teneinde in deze prestigieuze serie wedstrijden een rol van betekenis te kunnen spelen. Het triathlonseizoen wordt traditioneel afgetrapt met de wedstrijdplanavond, waar een triathlonprominent een lezing houdt over een boeiend onderwerp, waarna de agenda's naast elkaar worden gelegd om leuke wedstrijden aan te stippen, waar Aloha gezamenlijk aan deel zal nemen.

Ook is de TC verantwoordelijk voor het beheer van het materiaal dat Aloha

de Technische Commissie

Een wachtende Pieter
Vernooij: volgens mij is Tak
met zijn Bata tempo naaf het
finish terrein gelopen

Rik: René; jij beslist
toch niet voor Manon?
René: Jawel!

in de loop der jaren heeft verzameld. Het is zeer de moeite waard om een keer in het Aloha-hok te kijken. Dit is een museum met oude Aloha relikwieën. Zo ligt het hok vol met oude UT-triathlonbedankjes: bidonnen, strandballen en bekens en kokosnoten. Ook wordt hier de overbekende Aloha-klok opgeslagen en de verhuurracefietsen. Daarnaast biedt het onderkomen aan Alo de Haan en zijn wedstrijdattributen.

Tenslotte zorgt de TC voor de uitvoer van het algemene technische beleid van het bestuur. Alle nieuwe ideeën van het nieuwe bestuur worden moeiteloos in het bestaande takenpakket geïmplementeerd en ten uitvoer gebracht. Kortweg zou je kunnen zeggen dat Aloha zonder de TC gewoon een gezelligheidsvereniging zou zijn geweest en niet de op en top, goed geoliede topsportvereniging, die het nu is.

Wederom vijf jaren heeft de TC Aloha gediend en ondersteund. Met plezier, met trots en met voldoening. Ook de komende vijf jaar zal de TC u weer dienen, zodat u zich kunt ontwikkelen tot dat wat u zelf wilt worden: serieuze triatleet of lekkere recreatieve sporter, het maakt ons niet uit, wij staan tot ieders beschikking. Op naar vijf nieuwe sportieve jaren!

Ook Bart weet niet of JR nog een baantje moet tijdens de kanathlon (2008)

Als hoofdredacteur van het verenigingsblad Kokosnoot (KKN) ben ik gevraagd een bijdrage te leveren aan deze Palmboom. Nu ben ik inmiddels al redelijk aan het verjaren, maar binnen Aloha ben ik nog wel zo jong dat ik de vorige Palmboom niet eens heb mogen meemaken. De grote vraag is dus ook voor mij waar dit schrijfsel uiteindelijk terecht zal komen. Nu zou ik natuurlijk het woordenboek, Wikipedia of een andere hypermoderne search engine kunnen raadplegen, maar ditmaal laat ik me eens gewoon ordinair verrassen.

Zoals het de doorgewinterde lezer niet zal zijn ontgaan heeft de KKN de afgelopen jaren een verre van onopvallende gedaantewisseling ondergaan. Technisch gezien zijn we van het o zo vertrouwde A5-formaat overgestapt op het hypermoderne, ISO 9001 gecertificeerde papierformaat, genaamd A4. Onthoud dit formaat! Uiteraard zou ik hier kunnen gaan oreren over de vele kostenbesparende aspecten die hieraan verbonden zijn, maar voor die 6 cent per dag die de penningmeester Michel (onthoud die naam!) van je bankrekening plukt is dit slechts van minder dan tertiair belang. Het twee jaar geleden ontwikkelde concept, inmiddels ingeburgerd onder de naam KKN 2.0 en volgens de overleveringen ontstaan tijdens nachtelijke brainstormsessies van een groep Pietermannen op de Holterberg, blijkt namelijk in meerdere opzichten een doorslaand succes.

Immers, als er één blad is wat de afgelopen jaren in de concurrentiestrijd met de Youps, Catherines en de Linda's moeiteloos heeft stand gehouden dan is het wel de KKN 2.0. Ok, tegen de L'Homo met Arie B. op de cover konden ook wij niet opboksen, maar dat is natuurlijk ook geen schande. En zeg nou zelf, ben je ooit wel eens tevergeefs naar de boekhandel gerend voor de nieuwste Youp en dat de verkoopster je dan nog even wees op een zielig stapeltje KKN 2.0's? Nee toch, zeker! Desastreuze economische ontwikkelingen hebben geleid tot massaontslagen bij VNU Media en wat doet de KKN 2.0? Die groeit doodleuk verder! Gebouwd op een doortimmerde businesscase waar geen recessie ooit vat op zal krijgen. En bovendien worden special editions uit de mouw geschud alsof het niets is.

Althans, dit is zoals de buitenwacht het ervaart. Een uniek kijkje in het hoofdkwartier van de redactie doet anders vermoeden. Gevangen tussen rijen geïsoleerde barkrukken, veroordeeld tot een slap Autobar-brouwsel wat de naam koffie niet mag dragen, en gestoord door het continue dan wel discrete, onbegrijpelijke gemompel over goniometrisch geneuzel wordt juist hier de nieuwste KKN 2.0 elke twee maanden uitgedacht. Ongelooflijk, maar waar! En dat is nog slechts het begin ...

de kokosnoot redactie

Gelukkig beschikt de redactie momenteel over enkele zeer capabele elementen die in no time vanuit een volledig vacuüm toch een uiterst lezenswaardig clubblad opleveren. Onze meeste recente aanwinst benaderd gezaghebbende atleten alsof ze er zelf jarenlang bloed, zweet en tranen mee heeft gedeeld. Gezien het pas recentelijk toetreden tot Aloha en de reeds neergezette sportieve prestaties is dit geen volstrekt onwaarschijnlijk scenario. En als de nieuwste editie dan eindelijk het daglicht begroet, dan is zij zeker niet de beroerdste om deze persoonlijk in half Twente te gaan bezorgen. En voordat een ander, zeg lamlendig, redactielid het onderliggende travelling salesman probleem heeft opgelost, ligt de KKN 2.0 al bij haar lieve lezertjes op de mat.

En dan heb ik het creatieve brein annex designer van dit alles nog niet eens genoemd. Als een ware black box ging dit redactielid telkens weer helemaal los. Je stopt er een paar leuke stukjes, een paar minder leuke stukjes, wat onzinnig redactiecommentaar en een paar fotootjes in, en wat er dan toch allemaal uitkomt? Fenomenaal gewoon! En dat voor iemand die in zijn vrije tijd van achteruitkanoën zijn hobby heeft gemaakt. Zoiets verwacht je dan weer niet!

Daarnaast hebben we nog ons meest trouwe lid, tevens animator, motivator, crostata-koning en hoofd planning van de redactie. En dan heb ik de cross-mediale aspecten gereflecteerd in de succesvolle KKN-podcast introductie nog niet eens benoemd. Onhaalbare deadlines werden onder zijn aanvoering plots haalbaar en schreeuwende leegte werden opgevuld met scherpe, ondubbelzinnige teksten of verse Kokosmelkjes.

Dit alles overziend is het dus eigenlijk helemaal niet zo verwonderlijk dat de KKN 2.0 geworden is wat ie is geworden en hopelijk tot de eeuwigheid van dagen zal blijven. Tot slot wil ik namens de redactie Koali bedanken voor alle mentale steun die we de afgelopen jaren hebben mogen ontvangen.

Het gaat jullie goed!

(noot van de redactie van de Palmboom: de in dit relaas zelf-benoemde lamlendige TSP-oplosser doet zichzelf hiermee enigszins tekort. Op z'n tijd stuurde hij de actiepunten wél eens op tijd door.)

Een blik achterom van....

Jaa jongens en meisjes, alle leden onder ons die meer dan 1 hand nodig hebben om het aantal jaren dat ze lid zijn te tellen kennen het nog; de Parc Fermé! Die extreem boeiende commissie jaren lang alleen maar gave evenementen uitpoepte, aan de lopende band trouwe sporters omdoopte tot rasalcoholisten door ze mee te slepen naar de borrels en de meest hippe, uitputtende, strak georganiseerde en bovenal gezellige trainingswedstrijdjes op touw zette voor onze gewaardeerde Aloha-leden! De term Parc Fermé is helaas in de vergetelheid geraakt, maar gelukkig zijn er 5-jaarlijkse boekwerkjes als deze die nog even met een gepaste mix van nostalgie, humor en melancholie terugkijken op die mooie jaren.

En oei, wat zaten er pareltjes van evenementen bij in al die jaren. Een echte benenscheeravond waarbij het bijna voltallige vrouwelijk schoon van Aloha scheermes en –schuim ter hand nam om de beentjes van ons ijdele triatleten te scheren, waar zelfs de regionale media nog wel in geïnteresseerd waren om een itempje over te doen. Iets waar ondergetekende jullie voor trouwens nog voor behoedt heeft – niemand wil een dag later door het gat in je boxer de haren zien van het stuk been wat je niet hebt laten scheren, en zeker niet in de krant. Verder waren er borrels aan de lopende band, het ene thema nog nuttelozer dan het ander, was er een heuse LozeSporten-Competitie ofwel LoSpoCo in het leven geroepen en waren er meerdere spelletjesavonden waar het bier rijkelijker vloeiende dan de Extran en mensen hun Risk- en Kolonisten van Catan-kwaliteiten konden laten zien.

Tevens was de Parc Fermé meerdere jaren verantwoordelijk voor het rondkrijgen van het Bata-team, een nobele en soms zware taak die tot tweemaal toe door René op zich genomen werd, maar waar toch elk jaar weer behoorlijke resultaten werden geboekt, zeker nu Aloha zich weer in een hoogconjunctuur bevindt en er hele sloten aan Snelle Jelles staan te trappelen om te laten zien wat ze waard zijn!

Nieuwjaarsduik in Rutbeek

de Parc Fermé

2006: Hanneke vestigt het wereldrecord sur-place fietsen met hulp van Pieter VeWe

De EC heeft echter ook wel wat mindere jaren gekend de afgelopen vijf jaar. Behalve de zo nu en dan voorkomende gefaalde evenementjes waar geen hond op af kwam heeft de commissie nog wel een beetje met leegstand te kampen gehad. De zwemloop is een jammerlijke dood gestorven wegens gebrek aan capaciteit, de ergathlon is ook al een paar jaar niet meer georganiseerd, alleen de kanathlon heeft het reorganisatiegeweld eigenlijk overleefd. De borrel staat helaas ook niet meer op de agenda's van de gemiddelde Alohaan..

Het is zaak voor de jongere generatie om hier iets aan te veranderen! Onze eigen Route '14! Een ouwe lul als ik kan het je namelijk vertellen: sporten is leuk maar er gaat niks boven een leuke borrel waarbij je op de Aloha-barkruk op Sinterklaas op schoot mag zitten en een liedje zingen.

Zonder enige twijfel en ondanks de onderbezetting was de Parc Fermé nog steeds de gaafste commissie van het afgelopen halve decennium met de vetste commissiekleding (die het laatst geleverd werd – ook een kunst!), de grootste helden, de slechtste prestaties en de meeste gezelligheid! Bij deze wil ik alle commissieleden van al die jaren bedanken voor hun inzet, dat dat een voorbeeld moge zijn voor de jonge generaties!

Thijs/Brilleman: Het klinkt misschien een beetje onbeleefd..maar mag ik even tussen je benen?

Een blik achterom van....

De afgelopen 5 jaar heeft Mahalo ook zeker niet stilgezeten. Zo heeft de club-der-wijze-triathleten weer wat prestigieuze en befaamde Alohanen in zijn gezelschap mogen opnemen. Ik noem een Plaag, een Tinus, een Bonge, en nog vele vele anderen... Deze nieuwe stortvloed aan enthousiaste leden heeft gevraagd om met hernieuwde energie Mahalo weer leven in te blazen. Mooi voorbeeld is de recente oud-ledendag in de prachtige bossen van de Posbank, waar na een gezellig en sportief dagje ATB-en ook ruimte was voor een gesapig burgerlijk dinertje.

Maar het is uiteraard na jaren van intensieve burgerlijke arbeid ook interessant even kort terug te blikken. Zo moeten natuurlijk de hoogtepunten van de afgelopen 5 Mahalo-jaren even de revue passeren. Ik hoor je denken: hoogtepunten? Kijk naar de twee foto's. Daar wil ik het graag bij laten... Of wellicht dan toch even de prestigieuze Ironmans (of hele triathlons) aanhalen, die door Mahaloten zijn weggezet?

Even een greep uit deze unieke triathlon prestaties:

2009:

Holland Triathlon Almere: Ger Inberg
Ironman Nice: Martijn Keijsers

2008:

Ironman Frankfurt: Andries Koers
Ironman Arizona: Heleen bij de Vaate
Ironman Lanzarote: Heleen bij de Vaate
Holland Triathlon Almere: Heleen bij de Vaate
Ironman Nice: Mark Spits

2007:

Ironman Klagenfurt: Jetse Scholma, Piet van der Zwaag
Ironman Z-Afrika: Heleen bij de Vaate
Holland Triathlon Almere: Heleen bij de Vaate

2006:

Ironman UK: Andre Brand
Ironman Hawaii: Heleen bij de Vaate

2005:

Ironman Hawaii: Joost Kessels
Ironman Z-Afrika: Joost Kessels

oud-leden cluppie Mahalo

André: Ik wist dat jij bij Carolien was, dat zij een smal gangetje had en dat jij daar in zou zitten.

Wel eens nagedacht waar al die Mahaloten blijven na hun studententijd in Enschede? Nee? Kijk dan eens op het fancy kaartje: "Waar zitten de Mahaloten?". Interessant om op te merken is dat Nederland in totaal 3 Mahalobolwerken kent: Enschede, Utrecht en Den Haag. Wanneer direct aangrenzende plaatsen meegenomen worden is de top3 als volgt:

1. Enschede (10)
2. Den Haag (8)
2. Utrecht (8)

Kortom een gedeelde 2de plaats voor Den Haag en Utrecht. Benieuwd wat er de komende 5 jaar zal gebeuren. Tot slot wil Mahalo via deze weg Aloha nog van harte feliciteren met haar 15de verjaardag en kijken we vol energie uit naar weer 5 jaar Aloha/Mahalo.

Intermezzo: Mon Monsieur de fer

van Tinus Minimus

Je leeft er negen maanden naartoe. Acht ervan zijn gevuld met serieuze, zware, omvangrijke en tot mentaal en fysiek afzien gedoemde trainingen. Het gevolg is dat je langzamerhand in een soort cocon komt te leven. Je ontwikkelt steeds meer een tunnelvisie. Het seizoen bestaat normaliter uit een stuk of tien leuke triathlons en evenzoveel zwemloopjes, (veld)duathlons, crossjes en wegwedstrijden. Maar niet dit jaar. Nee, het was tijd voor de ultieme stap. Zondag 28 juni is D-Day, of eigenlijk I-day. Op naar de Ironmanstatus en het cultheldendom van de zwaarste eendaagse sportwedstrijd ter wereld. Langzamerhand ga je erin geloven dat het allemaal wel kan – en ook daadwerkelijk zal – gebeuren. Je went aan trainingdagen van 5, later 6, dan 7 en uiteindelijk zelfs een keer 8 uur. Was 2 uur lopen ooit een mythische grens; nu vind je minder dan 2 uur eigenlijk geen echte duurloop meer. De sportverdwazing slaat kortom behoorlijk toe en van enige beroepsdeformatie kan onderhand wel gesproken worden.

Als dan uiteindelijk t-1 overgaat in t=0, dan is je blik op de realiteit helemaal van een nieuwe kleur, horizon en focus voorzien. Dat ene meneer Zamora de wedstrijd wint in een nieuw parcoursrecord, dat de nr. 2 van het NK van vorig jaar een zware wedstrijd draait en uiteindelijk toch tussen de profs op een mooie plek eindigt en dat een andere clubgenoot en mede-debutant met hartzeer toch naar een mooi resultaat gaat, dat gaat dan min of meer aan je verwrongen realiteitsbeeld voorbij. In je eigen beleving zag deze etalage van topsport, dit mega-evenement, dit sportpodium van de zwaarste ongeveer uit als afgebeeld op de volgende bladzijde.

Bart: Toen we in de IT stonden was er ook 1 of ander hamokamp.

René tegen Jimmy:
Maar durf je dat tegen
Marloes te vertellen?

Slepend gevecht na veelbelovende start Mooi debuut Keijsers op Ironman

NICE - Hij trainde er acht maanden voor en stond toch met de bibbers aan de start. Martijn Keijsers uit Utrecht legde 28 juni de Ironman van Nice af in 10:23.08 en debuteerde daarmee knap op de klassieke variant van de triathlon.

De Ironman van Nice is één van de grootste hele triathlons ter wereld. Liefst 2.500 deelnemers starten er om half zeven in de ochtend op het strand, ook dan al aangemoedigd door duizenden toeschouwers. Na 3,8 km door duizenden toeschouwers. Na 3,8 km zwemmen in de azuurblauwe Middellandse Zee, trekken de atleten de Mediterrane Alpen in voor 180 km fietsen. Ten slotte volgt een marathon op de boulevard in Nice, waar de zon ongenadig brandt en het publiek talrijk is.

Keijsers zette voor zijn doen een uitstekend zwemonderdeel neer. De vele trainingen met Dirk Wijnalda en Bastiaan Warnaar in het zeewater wierpen duidelijk hun vruchten af. Keijsers verloor slechts 7 minuten op koploper Olivier Marceau, begenadigd zwemmer en oud-Olympiaganger. Op plek 120 kwam

"You're an ironman"

Het looponderdeel werd voor Martijn Keijsers zijn eerste kennismaking met de marathon. Bijgestaan door zijn Grote Liefde sloeg hij zich door de eerste ronde van 10,5 km heen. Meer dan joggen was het niet, maar hij bleef rennend voortgaan. De pijn in zijn liezen belette hem het goed optillen van de benen, maar de volharding was er niet minder om. Nooit liep hij verder dan 30 km in een wedstrijd en nimmer volbracht hij dat rennend. Ditmaal wel en meer dan dat. Keijsers wist de marathon uit te rennen en mocht zich uit laten roepen tot ironman. "Martijn, you're an ironman" riep de speaker. Hij eindigde ruimschoots bij de beste 10 procent van het startveld en debuteerde met een tijd die zicht biedt op snelle tijden in de toekomst.

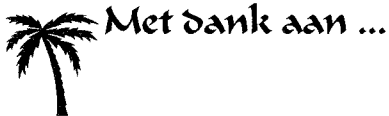
de Utrechter het water uit en hij begon daarop voortvarend aan het fietsonderdeel.

Martelgang

Na slechts 15 luttele kilometers sloeg echter het noodlot toe. Keijsers kreeg problemen met zijn houding, had last van zijn rug en kon niet meer in zijn ligstuur plaatsnemen. Tijdens de daaropvolgende beklimmingen hield hij echter knap zijn positie vast, maar na 100 km leek de koek op. De rugpijn straalde uit naar bekken en bovenbenen en Keijsers kon amper meer kracht zetten tijdens de laatste col van de dag. Groot tijdverlies dreigde te ontstaan. De zeer technische afdaling bood echter soelaas. Verkennen loont hier, want met ongekende snelheid ging de debutant terug richting zee.

De laatste 20 km werden echter een martelgang. Groepjes kwamen en gingen, maar de 30-jarige kon niet aanpakken. De pro-dames die hij eerder gepasseerd was kwamen hem weer lachend voorbij en al wat hij doen kon was proberen zijn tranen te bedwingen. In de laatste kilometers zag hij zijn supporters en wilde het liefste afstappen. Met euvelde moed bedwong hij ook de laatste meters fietsend er zijn volgende herinnering was er een waarin hij al aan het lopen was. Keijsers: "Ik heb nooit bewust het besluit genomen om toch aan het looponderdeel te beginnen. Achteraf ben ik blij dat ik het toch gedaan heb, want ik zou het mezelf niet vergeven als ik het niet op zijn minst geprobeerd zou hebben."

Keijsers liet de redactie daags na de Ironman weten dat hij de Ironman ziet als een sportonderdeel dat niet mag ontbreken op zijn programma in het vervolg van zijn carrière. Voor volgend jaar staat dan ook het gehele Ironmancircuit en enkele onafhankelijke hele triathlons op het programma. Keijsers verwacht toe te kunnen groeien naar het uitlopen van pakweg 30 ironmans per jaar, naast de gebruikelijke andere wedstrijden.

Een lustrum maakt je altijd ('t is alweer mijn derde, dus ik kan wat dat betreft putten uit eigen ervaring) weer wat meer bewust van het feit dat Aloha zo langzamerhand een behoorlijke historie heeft. Vijftien jaren, waarin het een komen en gaan is geweest van mensen, zoals dat eigenlijk ook wel gebruikelijk is bij een studentenvereniging. Tussen al deze nostalgie en vage herinneringen staat één man al meer dan tien jaar als Patriarch en Hoeksteen van Aloha aan de badrand. Een mooie gelegenheid om daar eens bij stil te staan.

In 1997, klonken voor het eerst – aanvankelijk nog wat schuchter – de inmiddels overbekende commando's over het water:

“Wij gaan...veertig keer één baan armen... twintig keer twee banen benen... tien keer vier banen slag...vijf keer acht banen wissel...voluit!!!!...Na elke herhaling klimmen we uit het bad en tikken we de muur aan!!!”

Niet-ingewijden en oppervlakkig waarnemende passanten doet bovenstaande passage (als het geen letterlijke opdracht geweest is, dan is het toch in ieder geval een waarheidsgetrouwe afspiegeling van één van Patricks juweeltjes) wellicht ietwat Oost-Duits aan. In ieder geval lijkt deze ontsproten aan het brein van iemand met een zekere voorliefde voor wiskundige reeksen en zeker ook tucht. Regelmatige laatkomers kunnen daarover meepraten en kunnen inmiddels de tafel van “tien keer opdrukken” midden in de nacht foutloos opdreunen. Sporadisch wordt de associatie met het voormalige oostblok dan ook zeker wel gemaakt. Patricks hang naar Spartaanse trainingen hangt waarschijnlijk samen met zijn achtergrond in het wedstrijdzwemmen, waarbij hij tot grootse prestaties kwam. Zijn PR's doen elke Alohaan watertanden: 59.8 op de 100 m vlinderslag, 16:30 op de 1500 m en 36 min op de 3000 m in open water vormen zomaar een greep uit Patricks zwemcarrière. Meerdere nationale titels bij de jeugd voorzien zijn palmares van een gouden randje.

Toch is met name die andere, zachte kant van Patrick al jaren één van de peilers waar Aloha op rust. Terwijl de wat meer ervaren zwemmers zich uitleven op een uitdagend schema, doet Patrick een paar stappen opzij naar één van de buitenste banen voor zijn passie: zorgen dat de “rookies” als kometen vooruitgang boeken. Met engelengeduld krijgen ze aangeleerd om zich lang te maken, wat sleutelgaten en colaflesjes met zwemmen te maken hebben en door schade en schande ook dat onder water inademen niet zo handig is. Veel trainers vinden het na een tijdje toch tegenvallen dat het het verloop

..zwemtrainer Patrick Hoeksma

bij een studentenclub zo groot is en dat je elke paar jaar weer van voren af aan kunt beginnen. Of beginnende studenten kunnen het hoge niveau nog niet goed bijbenen en vinden het moeilijk om aansluiting te vinden. Dankzij Patrick heeft menigeen zonder enige zwemervaring zich bij Aloha meteen als een vis in het water gevoeld, en na verloop van tijd zelfs de magische 10-, 9-, 8- en/of 7-minuten barrière geslecht.

Het moge duidelijk zijn dat Aloha deze coryfee mag koesteren en dat wij als vereniging uitkijken naar de komende 10 jaar van Patricks bezieling langs het bad. Misschien dat vooruitlopend op een toekomstige heiligverklaring Aloha eens kan nadenken over een passende manier om Patrick te eren...

Hanneke Bodewes: Filosofie he..Ik heb er wel over nagedacht maar ben er nog niet uit.

Soms moet hij verstek laten gaan omdat hij zich met een handboor in zijn hand boort, maar als hij er is dan verzorgt hij de mooiste trainingen die er binnen Aloha worden gehouden: de fietstrainingen. Hij kent de mooiste weggetjes van Twente op zijn duimpje en tijdens de fietstrainingen laat hij ons proeven van zijn ongekennde geografische kennis. Hoewel hij geen twintig meer is fietst hij nog wel steeds als een twintiger en hij fietst vrijwel alle Alohanen eraf.

Voor aanvang van de training monstert hij de troepen. "Hoeveel kilometer heb jij al gefietst deze zomer? Zo weinig? Nou, dan zullen we op jou moeten letten. En hoeveel lucht heb je eigenlijk in je banden? Vijf bar? Dat is te weinig hè? Er moet minsten zeven à acht bar in! En jij mag je pionnetje wel eens schoonmaken. Nee, wacht, je moet je hele fiets schoonmaken. Misschien moet je jezelf ook eens wassen."

Het is elke keer weer een genot om aan de trainingen deel te nemen. De bergjes in Gildehaus en Bad Bentheim, de hooiweg, Ootmarsum en de vlakke weggetjes tussen de Lutte en Duitsland: we hebben ze allemaal al eens gefietst en elke keer met evenveel plezier.

"52-17. Ik zei 52-17. Ik zei zeventien! Dat is niet de 17, hè?"

- "Maar eh, ik weet niet welke de 17 is."

"Dan heb je vanavond huiswerk: leer je versnellingen maar uit je hoofd."

Meindert is een strikte doch rechtvaardige leermeester. Dankzij zijn effectieve en leuke trainingen zorgt hij er voor dat Aloha al sinds jaren de Universiteit Twente Tijdrit Competitie kan winnen. Mede dankzij hem is het gemiddelde fietsniveau bij Aloha altijd stukken hoger geweest dan bij Klein Verzet of Skeuvel. Supertrainer!

Hanneke Bodewes:
Ik heb Kjille wel echt
leren kennen in bed.

..fietstrainer Meindert Barelds

Intervallen', 'Pijntjes' en 'Energiesystemen'. Allemaal woorden die ons onwillekeurig aan onze hardlooptrainer doen denken. Al sinds lange tijd verzorgt hij voor Aloha de hardlooptrainingen. Als je vóór de training vanaf de boulevard richting het sportcentrum fietst zie je vaak al van verre een rode vlek in het sportcentrum heen en weer bewegen. Dit is Jan-Willem in een hele grote rode jas die op zijn Aloha pupillen staat te wachten.

-rekken&strekken-

"We gaan vandaag dus niet zitten, want het veld is nat, maar in de zomer gaan we dus zittend rekken en strekken hier op het veld. Loop nu maar even naar het hek en leg rustig je been er op." BENG!... "Ik zei RUSTIG!" "En dan ga je zo staan, met je been in de looprichting en dan leg je je been op het hek. Nee, je knie moet op slot. En dan ga je nu met je hoofd naar je knie. Nee, je knieën blijven op slot!"

-loopscholing-

"We gaan nu dus even loopscholing doen en het is de bedoeling dat je lichaam aan deze bewegingen went waardoor je techniek beter wordt. Je moet dus niet als een zoutzak terugslaffen, maar probeer die techniek vast te houden, anders heeft het geen zin."

"Denk om die kniehef! Verend lopen!"

-intervallen-

"Ik ga nu de Alohanen wegsturen, jullie zijn nieuw, dus jullie blijven even hier dan zal ik jullie (een korte) uitleg geven over energiesystemen."

"We gaan intervallen lopen van: 2x100, 2x300, 2x400, 2x400, 2x800 op wedstrijdtempo. Vervolgens 100 meter VO2-max.

Ik herhaal het nog één keer:

3x100, 3x300, 3x400, 3x400, 3x800 op VO2-max."

-cooling down-

"Dat was de training. Volgende week ben ik er niet, want dan zit ik in Griekenland om de geblesseerde selectie van de Russische Bond te trainen en een beetje bij te bruinen."

Ja, dat is onze Jan-Willem: vrolijk, sympathiek en altijd een stukje extra aandacht voor mensen die voor het eerst op de hardlooptraining zijn. Altijd aandacht voor mensen met blessures. Altijd bereid om vrijwilliger te zijn bij de Twentse Triathlon Tour of de UT-Triathlon. Altijd bij diverse wedstrijd present om je aan te moedigen. Toptrainer!

Maar wat hij nou precies met die energiesystemen bedoelt...?

..looptrainer Jan Willem Meurs

Gefeliciteerd zussie!

Tritanium.

Gefeliciteerd met jullie derde lustrum!

Tussen D.S.T.V. Aloha te Enschede en G.S.T.V. Tritanium uit het hoge Noorden is altijd al een gezonde concurrentie (om niet te zeggen rivaliteit). Wie is nou de beste studenten triathlonvereniging van Nederland? En wie eindigt dit jaar hoger in de Verenigings Competitie finale? Met name in Moenschot was dit toen goed te zien. Blauw-oranje tegen blauw-Zilver...

Tritanium heeft als veel jongere vereniging veel dingen kunnen leren van de "aartsvijanden uit Drienerlo". Met name in het organiseren van wedstrijden en het oprichten van een oud-ledenvereniging hadden jullie een voorbeeld-functie. Een highlight in het jaar is voor ons Tritanen elk jaar de UT-triathlon! De op jullie campus georganiseerde en door Aloha ondersteunde prachtwedstrijd. Maar iets meer deelname namens Aloha bij onze Tritanium Zwemloop en Cyclespeed Duathlon in het jaar 2010 zouden wij wel graag zien, het is immers een NSK!

Wij willen jullie namens geheel Tritanium feliciteren met jullie derde lustrum! Mogen d'r nog vele spannende, gezellige en vooral sportieve jaren volgen!

*Rosink: Dat stukje
naar boven, ging naar
boven*

*met de groeten
uit Groningen!*

*Marcel: Marloes, zal
ik jou eens op het Van
Heek plein smijten??*

Gefeliciteerd zussie!

Ferra Mosae.

Ook vanuit het uiterste Zuiden van Nederland wordt Aloha gefeliciteerd met het derde lustrum! Jongste zusje in de studententriathlon is MSTV Ferro Mosae. Niet geheel toevallig is één van de oprichters een oud-Alohaan/Mahaloot. Geschoeid op de leest van Aloha en Tritanium is Nederland een studententriathlonvereniging rijker.

Dit jonge clubje kan natuurlijk alleen maar jaloers omhoog kijken naar de grote Twentse broer: derde lustrum, een prachtige jaarlijkse wedstrijd, een fors aantal leden ... met recht mag hier hanengedrag worden vertoond! Alo de Haan kan victorie kraaien tijdens de feestelijkheden en wij willen hem graag zijn poot schudden ter felicitatie. Maar veeleer ook uitnodigen om samen met ons studententriathlon steviger op de agenda van de NTB te krijgen! En de komende jaren voorzichtig zien of zijn krachtige 'kukeleku' opgewassen is tegen het aanstormend geraas van het Limburgs zwart-wit...

*Marco: Ik ben heel
raaf...maar ik presteer
niks.*

*met de groeten
uit Maastricht!*

*Hanneke Bluemink: Om
te kunnen promoveren
moet je heel erg van
spelen houden*

Gefeliciteerd zussie!

Trion.

NSTV Trion is de zuster triathlon vereniging uit Nijmegen en wij zijn zeer verheugd jullie te mogen feliciteren met het 3e lustrum van jullie vereniging! Wij als triathlon vereniging uit Nijmegen bestaan pas 3,5 jaar. Aloha is daartoe voor ons niet zomaar een zustervereniging. Zij is een groot voorbeeld voor ons als studenten triathlon vereniging. Aloha laat nu al vijftien jaar zien hoe een studenten triathlon vereniging succesvol neergezet dient te worden. Tevens heeft Aloha met de UT Triathlon een geweldig evenement in handen. Een evenement waar wij al enkele jaren met veel plezier en met een steeds grotere groep Trion leden aan meedoen.

De website laat zien dat het thema dit lustrumjaar de 3 elementen, en soms 4 elementen is. De eerste drie elementen zijn volgens ons logisch in te vullen, maar dat vierde element heeft wat meer creativiteit nodig. Misschien hebben wij voor jullie een tweetal aanvullingen voor het vierde element, naast de gebruikelijke maar zeer aan te raden borrel. Kijkend naar onze vereniging en de activiteiten die hier vervuld worden stellen wij een Aloha voorligsteun (wed)strijd voor. Binnen onze vereniging het meest gebruikte woord van de looptrainer. Aangezien op de website ook 'veel eten' wordt genoemd als activiteit, een andere suggestie die een beroep doet op de maaginhoud van de Alohanen: een reuze pannenkoekenwedstrijd (ons clubrecord staat op 14 stuks).

Naast deze twee aanvullingen kunnen we nog wel even doorgaan met het geven van suggesties maar wij vertrouwen erop dat jullie een goede invulling zullen geven aan het vierde element. Rest ons jullie een hele sportieve, strijd lustige en inspirerende week te wensen!

*met de groeten
uit Nijmegen!*

Peter Prins: en mijn
kont zit er ook zo lekker in!

Liederen ter verheerlijking der vereniging

Het Aloha Heldenlied

(Melodie: Amerikaans volkslied)

Laat ons zingen een lied op de sporthelden
die
Tot het uiterste gaan en hoogste nastreven
Discipline en moed, wat een
doorzettingskracht
Heeft een sporter die kiest voor het triathlonleven.
Die door weer en door wind,
Het water bemint,
De pedalen berijdt,
En de schoenzolen slijt.
Laat Aloha tot het einde der tijden bestaan,
Want een waar triatleet is een Alohaan!

Het Aloha Beestenlied

(Melodie: de herdertjes lagen bij nacht)

De D.S.T.V. in het Twentse land:
Een toeter en vlag in de hand.
Van zwemmen naar fietsen naar lopen in één,
De wissel is altijd gemeen.
Dan komt daar de streep en het bier,
Elk beest heeft daar heel veel plezier.
Want wij boeien hard op de triathlon,
Aloha, Hawaii in de zon!

Het Aloha Brallied

(Melodie: het kleine cafe aan de haven)

Ja met het blauw en oranje van Aloha
Ben je de bikkelaar, je boeit in Enschede.
Ja met het blauw en oranje van Aloha,
Dan ben je snel, in 't veld, en in 't café.

Het Aloha Geen-Woorden-Maar-Daden-Lied

(Melodie: hand in hand, kameraden)

Oranje-blauw, Alohanen,
Oranje-blauw, uit Enschede!
Zwemmen, fietsen, lopen,
Dat doen wij in één.

Aloha

(Melodie: "You got it" - Roy Orbison)

Als je gaat studeren krijg je snel een dikke buik
Dat komt van al dat eten en alcoholgebruik
Maar hoo... wacht stop... dat gaat... niet op
Je traint... je sport... dat gaat... niet op

Als je zwemmen wilt... Aloha!
Als je fietsen wilt... Aloha!
Als je lopen wilt... Aloha... trii... athlon!

Dankzij al dat trainen wordt studeren een gave tijd
Maar minstens zo belangrijk is ook de gezelligheid
Want hoo... wacht stop... het houdt niet op...
bij sport... alleen... zoek vrienden op!

Samen in het bad... Aloha!
Samen op de fiets... Aloha!
Samen op de been... Aloha! Trii... athlon
Binnen/buitenbad.. Muur van Gildehaus...
op de sintelbaan!
Du du du du ... (oh yeah) (5x) Aloha

10 jaar... oranje-blauw... wat is... dat nou
Nog lang... niet genoeg... heel wat... voor de boeg!

Als je zwemmen wilt... Aloha!
Als je fietsen wilt... Aloha!
Als je lopen wilt... Aloha... trii... athlon!
Samen in het bad... Aloha! Samen op de fiets... Aloha!

Samen op de been... Aloha! Trii... athlon

uit de krant geknipt.....

19 april 2007

Ferry Melchels: 'Of ik last had van de hitte? Nou en of, ik liep helemaal leeg.'

22 mei 2008:

(rector) Henk Zijm: Triatlon is van oudsher een individuele sport, maar als ik zie hoe deelnemers elkaar bij zo'n teamevenement opjutten is dat fantastisch. De teamtriathlon heeft wel een beetje mijn hart gestolen.' En over de inbreng van de oosterburen: 'Het feit dat een aantal Duitse teams hier start zie ik als erkenning van de kwaliteit van deze wedstrijd'

BEKER

Groot was de ontlading bij de triatleten van Aloha toen ze afgelopen weekeinde in Oss de jaarlijks uit te reiken verenigingsbeker in ontvangst mochten nemen. Aloha mag zich nu voor een jaar de beste triatlonvereniging van Nederland noemen. 'Een zege van het collectief,' aldus voorzitter Martijn Keijzers. Het door hem zo geprezen 'collectief' zat pal na de wedstrijd (hardlopen, zwemmen, fietsen) nog wel in de piepzak. Want lange tijd was onzeker wie de beker nu had gewonnen. Rivaal Oceanus uit Aalsmeer had net als Aloha ook vier atleten bij de eerste vijftien. En dus moesten de rekenmeesters uitsluitsel brengen. Het verlossende woord zorgde voor dolle vreugdetafelen bij de 32 Alohanen, waarvan de foto getuigt. Het parcours in Oss kleurde blauw en oranje, de UT-tinten. Keijzers: 'Het is erg leuk deze hoofdprijs te pakken. Vooral omdat we volgende week ons tienjarig bestaan vieren.'

Jetse: Hier staat gewoon gras; dit kan ik eten!

Martin: Je moet er gewoon voor zorgen dat je elke week iemand pakt.

STUDENTENLEVEN

Zon

Het leverde geen bruin kleurtje op, maar dapper was het zeker. Deze heren besloten afgelopen zondag om na afloop van de nieuwjaarsduik van triatlonvereniging Aloha lekker op het gras van het Rutbeek te gaan zonnen. De temperatuur was niet bepaald tropisch: een krappe tien graden boven nul. Bibberend vleiden de mannen hun afgetrainde en gespierde lijven op een handdoekje. Afgezien van een verdwaalde zondagse wandelaar toonde helaas niemand interesse in het mannelijk schoon.

27 juni 2008

Heleen bij de Vaate: 'Op de UT was ik nog helemaal niet fanatiek, hoor', vertelt ze. 'Borstcrawl zwemmen bijvoorbeeld, dat kon ik helemaal niet.'

10 mei 2007

Pechvogel Van Ammers: 'Het was zeker niet mijn meest gelukkige triatlon ooit.'

21 juni 2007

Hanneke Bluemink: 'Sportief gaat het inderdaad best lekker. Ik heb onlangs de kwarttriathlon van Laren gewonnen.'

28 april 2005

Martin Vermeer: 'Bovendien kunnen we zo toewerken naar het Open Nederlands Kampioenschap teamtriathlon in 2006.'

GLADJES

De allereerste benenscheeravond van triathlonvereniging Aloha was een overweldigend succes. Het evenement ter opening van het seizoen vond afgelopen donderdagavond plaats. Achter gesloten deuren, dat wel. Want de aankondiging in het UT-Nieuws van twee weken geleden leidde tot een enorme mediabelangstelling. En dat was niet de bedoeling, vond het bestuur. Wel verstrekte de evenementencommissie dit blad een exclusieve foto, waaruit blijkt dat de vrouwelijke triatleten gretig gebruik maakten van de gelegenheid om hun mannelijke evenknieën van alle beenbebossing te ontdoen. Niets staat een gladde start van het nieuwe seizoen nu nog in de weg.

FIETS

Deze drie fietsers gaan strak de bocht door tijdens de UT-Triathlon die afgelopen zondag op de campus werd georganiseerd door triathlonvereniging Aloha. De deelnemers aan het evenement -de eenentwintigste editie- troffen prima weer tijdens het hardlopen, (race)fietsen en zwemmen. Zie ook de sportpagina van deze krant.

24 januari 2008

Gerben Schreurs: 'De kick bij het finishen is nergens zo groot als bij deze sport.'

9 april 2009

Nienke Schuurman: 'Ik had me ook kunnen inschrijven voor een cursus boetsen, maar de triatlon spreekt mij meer aan.'

26 februari 2009

Michel Franken van Aloha: 'Het beeld dat de triatlon alleen bestemd is voor topatleten klopt niet.'

Aloha's beste prestaties op de kwart

1	Guido Gosselink	1:42:02	Bochoolt (Dld)	2002
2	Jetse Scholma	1:46:29	Wageningen	2002
3	Wico Hopman	1:49:03	Wageningen	2002
4	Piet van der Zwaag	1:51:18	Wageningen	2005
5	Jerzy Kasemier	1:53:25	Enschede (UTT)	1999
6	Andries Koers	1:53:36	Enschede (UTT)	2003
7	Roland de Haan	1:53:56	Gladbeck (Dld)	2009
8	Gerben Schreurs	1:54:17	Hengelo (Gld)	2008
9	Aron van Ammers	1:55:13	Enschede (UTT)	2003
10	Jan Roelf Heerssema	1:55:14	Hengelo (Gld)	2009
11	Sebastiaan van den Berg	1:55:37	Weesp	2006
12	Bart van der Wal	1:56:37	Wageningen	2003
13	Bart Jorritsma	1:56:39	Eindhoven	2002
14	Martijn Keijzers	1:57:23	Laren	2006
15	Peter Kramer	1:57:35	Weesp	2006
16	Martin Vermeer	1:57:52	Gendt	2006
17	Mark Spits	1:58:25	Weesp	2006
18	Joost Kessels	1:59:35	Enschede (UTT)	1999
19	André Brand	1:59:38	Wageningen	2002
20	Sander Ettema	1:59:58	Wageningen	1997
21	Paul Jeurink	1:59:59	Hengelo (Gld)	2001
22	Marco Vernooij	2:01:32	Breukelen	2009
23	Bas Lansdorp	2:03:33	Wageningen	2002
24	Heleen bij de Vaate	2:03:35	Enschede (UTT)	2003
25	Hans Everts	2:03:38	Hengelo (Gld)	2009
26	Michiel van der Wal	2:04:13	Woerden	2007
27	Pieter Vernooij	2:04:30	Hengelo (Gld)	2009
28	Niels Mellema	2:05:27	Doetinchem	2003
29	Rob de Hooge	2:05:44	Oss	1999
30	Dennis Joosten	2:05:58	Enschede (UTT)	1997
31	Werner Temmink	2:07:02	Enschede (UTT)	2001
32	Ferry Melchels	2:07:56	Gendt	2007
33	Rinke Klein Entink	2:08:18	Eindhoven	2002
34	Casper-Jan Mandos	2:08:40	Son & Breugel	1998
35	Peter Hogenhuis	2:09:33	Oldenzaal	1995
36	Victor Sannes	2:10:24	Texel	1997
37	Joost Vrielink	2:10:29	Enschede (UTT)	2001
38	Wil Paping	2:11:45	Enschede (UTT)	2001
39	Janine Swaak	2:12:03	Enschede UTT	2003
40	Bert Wervers	2:12:07	Eindhoven	2001
41	Marcel Meinema	2:12:57	Gendt	2004
42	Rob Leijenaar	2:13:49	Enschede (UTT)	2007

43	Sebastiaan de Bont	2:14:03	Enschede (UTT)	1997
44	Martijn Walrave	2:14:32	Wageningen	1998
45	Onno de Boer	2:14:49	Didam	2009
46	Ralph Steenbergen	2:15:54	Enschede (UTT)	1995
47	Peter de Schipper	2:15:55	Enschede (UTT)	1999
48	Gerco Overeem	2:16:50	Vlieland	1995
49	Bart Lem	2:16:53	Vlieland	1995
50	Jean-Paul Hofkens	2:17:15	Nuenen	1997
51	Marga Rommel	2:17:30	Wageningen	2002
52	Rob Waiboer	2:19:15	Didam	2003
53	Hanneke Bodewes	2:19:49	Gendt	2005
54	George van der Donk	2:19:50	Gendt	2003
55	Arjan van der Bijl	2:20:20	Enschede (UTT)	1998
56	Maarten Hoekstra	2:20:41	Enschede (UTT)	1996
57	Marcel Ruessink	2:21:02	Enschede (UTT)	1996
58	Reinier van de Wal	2:21:18	Wageningen	1995
59	Meinard Tiessen	2:21:32	Enschede UTT	2002
60	Cock Blom	2:21:50	Enschede (UTT)	1997
61	Harco op den Kelder	2:22:42	Enschede (UTT)	1998
62	Dirk Jan Menger	2:23:11	Enschede (UTT)	1999
63	Frans de Bruijn	2:23:34	*Enschede (UTT)	1997
64	Martin Bos	2:23:36	Vlieland	1995
65	Hanneke Bluemink	2:26:38	Ter Aar	2006
66	Michel Franken	2:26:42	Anna Paulowna	2008
67	Karin Sloove	2:27:52	Didam	2009
68	Wouter Andringa	2:28:24	Rutbeek	2009
69	Alo de Haan (rdh)	2:28:28	Gendt	2006
70	Victor Viveen	2:28:47	Enschede (UTT)	1997
71	Theo de Gruiter	2:29:01	Enschede (UTT)	1998
72	Marco Franzen	2:31:34	Leiderdorp	1999
73	Erik Verburg	2:31:57	Deil	2008
74	Xander Schoolen	2:33:30	Gendt	1999
75	Frans Coenen	2:34:12	Enschede (UTT)	1999
76	Patrick Kers	2:34:31	Enschede (UTT)	1995
77	Maarten Kroes	2:38:12	Vlieland	1995
78	Ingeborg Bikker	2:38:18	Hengelo (Gld)	2009
79	Bas Peeters	2:39:48	Enschede (UTT)	1995
80	Patrick Dijk	2:41:23	Scherpenzeel	1995
81	Willeke Keijzers	2:44:36	Gendt	2005
82	Lysander Ninaber	2:46:25	Enschede (UTT)	1995
83	Arjen Stam	2:49:17	Enschede (UTT)	1995
84	Wim Boonstra	2:51:20	Enschede (UTT)	1998
85	Niels Deen	2:55:25	Holten	1996
86	Frederik van der Wolk	3:02:23	Texel	1997
87	Klaartje vermeulen	3:15:09	Texel	1997

En tot besluit...bedankt!

Elk jaar opnieuw krijgen nieuwe studenten de kans om via D.S.T.V Aloha kennis te maken met de triathlonsport. Een redelijk obscure sport, met aardige toetredingsbarrières, wordt door Aloha op een fantastische manier toegankelijk gemaakt. Heel generaties studenten leren waaier rijden, in open water te zwemmen, een wissel te verteren en bovendien op een fatsoenlijke manier hard te lopen. Ze leren ook organiseren, samenwerken, sociaal te zijn en waar nodig hard.

Voor leden zelf, maar ook voor de universiteit is Aloha onmiskenbaar een verrijking en voor de instroom van slimme & initiatiefrijke studenten mag bovendien de Nederlandse Triathlon Bond dankbaar zijn!

Dit alles is echt te danken aan al die mensen die naast hun studie of baan actief zijn bij Aloha en de vereniging een warm hart toedragen in woord en gebaar. De mensen maken de vereniging! Iedereen die dus zijn steentje bijgedragen heeft aan alle diverse facetten van de club, van Koali tot aan de KACC, van de zwemloop tot Moani en van campingtriathlon tot de inzet van de Baco... dank daarvoor!

In het bijzonder mogen bovendien ook de trainers wel eens wat extra aandacht krijgen.. want zij staan toch maar wekelijks in de chloordamp of de soms zeer koude/natte buitenlucht en weten toch altijd een persoonlijke snaar te raken.

Patrick, Meindert, Janwillem, Frits, Rinke, Jan Herman & Jaro. Bedankt!

Goed, het was voor de lustrumcommissie een grote eer om de viering van deze nieuwe mijlpaal te organiseren. Bedankt voor het in ons gestelde vertrouwen. We hopen dat jullie van alle festiviteiten & activiteiten genoten hebben. Ongetwijfeld staat er over 5 jaar weer een gemotiveerde LuCo met een prachtig programma.....dus.....tot bij het volgende lustrum!

De lustrumcommissie!

Thijs kijkt serieus bij de Aquathlon (2009)

Colofon

Deze Palmboom verschijnt ter gelegenheid van het derde lustrum van DSTV Aloha in een oplage van 95 stuks en kwam onder andere tot stand door de medewerking van Ed Brinksma, De Vlieger, Wim Boomkamp, Heleen bij de Vaate, Martin Bos, Sarah Freytag, Marie-José Knapé, Nick Zwartjes, Thijs Hekman, William Kenoi, Rik Catau, Hanneke Bluemink, Remi Boon, Marco Vernooij, Jan-Roelf Heerssema,

Vooraankondiging publicaties 2010:

Sport, avontuur en ontspanning:

- * **Padde Teunissen en de Pedaalridders van Dieulefit**
- * **De Rammers van Van Ammers are back in town**

A TINUS MINIMUS COMPANY

Trainingsleer, wetenschap en DuoLever-zaken:

- * **Prof. Dr. Tfllednav: Intervla-training, ik kan er geen chocola van maken**
- * **AnsichtBaard, ZwemDoek en ShamPasta, DuoLever-t het!**

Simon Veenstra, Pieter van Wijngaarden, Roland de Haan, Café de Pijp, Martin Vermeer, Jetse Scholma, Martijn Keijzers, Michael Hastrich, Marcel Meinema & Pieter Vernooij. Alle foutjes en slordigheden zijn de schuld van laatstgenoemde. Vriendelijk bedankt voor jullie medewerking!

Meer informatie? Zie www.alohatriathlon.nl